

Brazda

List župe sv. Ivana Nepomuka, Stupnik-Lučko
Godina II., broj 3, prosinac 2004.

Sadržaj:

STUPNJAR, SVEČENIK I SVEUČILIŠNI PROFESOR.....	4
TAJNA STUPNIČKOG STUPA	4
SVETA MISA - IZGUBLJENO VRIJEME I LI NEPROCJENJIVI DOBITAK	5
MOLI I RADI!	6
OBITELJSKO OZRAČJENA LESKOVAČKOM BRIJEGU	7
KOLAČI GOSPOĐE ARSENIJE	8
MALI BOG JE NAŠ VELIKI BRAT	10
NAŠEM ZAŠTITNIKU U ČAST	15
ZAHVALJIVATI TREBA SVAKI DAN	18
HODOČAŠĆA ŽUPE STUPNIK U DRUGOJ POLOVICI	19
- PASTORALNE GODINE 2004.	19
TKO JE NADA EUROPE	20
ROMARI HRVATI U ALPAMA	21
OBNOVLJEN RAD ŽUPNOG CARITASA	22
KAD SE UREDNICI ODMARAJU	23
RADOSTI I NADE OBITELJSKOG ŽIVOTA	26
ZAŠTO POŠTUJEM SVOJE RODITELJE	27
ŠTO OČEKUJEM OD SVOJIH RODITELJA?	27
I MI SMO ZAVESLALI NA PUČINU	28
SUSRETI MLADIH ANIMATORA	29
HODOČAŠĆE MLADIH U MARIJU BISTRICU	29
VUKOVAR JE MNOGO DAO ZA HRVATSKU, A HRVATSKA ZA VUKOVAR?	30
NEZABORAVNO HODOČAŠĆE	32
TURNIR U STOLNOM TENISU	33
TURNIR U MALOM NOGOMETU	33
NIKOLINJSKO DARIVANJE ZAJEDNIŠTVA	34
“KRIJESNICE” U PETRIJANCU	35
SADAŠNJOST JE LJEPŠA AKO CRPIMO IZ PROŠLOSTI	36
KUD “ORAČ” LJETOS “DUBOKO ORAO” PO HERCEGOVINI	38
DESET SAVJETA RODITELJIMA	40
GROBLJE JE NAŠE OGLEDALO	41
USTA SU OGLEDALO ZDRAVLJA	42
PASTORALNI PLAN	44
DEVETNICA U ČAST SV. IVANU NEPOMUKU	45
BOŽIĆNI RECEPT	45
MOLITVA ZA SINODU	46
DOHAJA BOŽIĆ	46
NAŠI SPONZORI	47
BLAGOSLOV OBITELJI	49
RASPORED BLAGOSLOVA OBITELJI	50

Izdaje Župni ured sv. Ivana Nepomuka Stupnik-Lučko, Sijačevo šetalište bb
Odgovorni urednik: Vjekoslav Pavlović, župnik
Glavni urednici: Ivica Zlodi, župni vikar i Pavo Šimović, prof.
Članovi uredništva: Marija Subašić, prof. (lektura), Toma Pasarić (foto), Milan Desnica, prof., Jana Kaić, Kristina Tomić i Ivona Ledić-Purić.
Suradnici lista, članovi novinarske grupe: Anita Čubić, Monika Tolić, Nikolina Nikolić, Jelena Filipović, Lidija Potočki, Vlatka Piškori, Maja Širanović i dr.
Tisak: KERSCHOFFSET d. o. o., Ježdovečka 112

RIJEČ UREDNIKA

Piše: Pavo Šimović,
vjeroučitelj

Poštovani čitatelji!

Vrijeme u kojem živimo obilježeno je jurnjavom i brzinom pa, kad malo zastanemo, shvatimo kako je nešto brzo prošlo. Tako je i s našom *Brazdom*. Tko bi rekao da je već prošla godina dana od kad je s nama. Dok palimo prvu svijeću na rođendanskoj torti, predajemo Vam u ruke treći broj *Brazde*. Nakon drugog broja smo dobili više lijepih pohvala, što nas ohrabruje da idemo dalje. Također smo dobili i neke korisne sugestije od stručnih osoba, pa smo ih pokušali uvažiti.

Pred nama je još jedan blagdan Božića. Bit će ovih dana još više žurbe, gužvi i ubrzanog ritma. Dobro je malo zastati i zapitati se:

ŠTO JE SMISAO PORUKE BOŽIĆA I ŠTO NAM DIJETE ISUS ŽELI PORUČITI?

Kad u vrijeme blagdana usporite svoj ritam, predlažemo Vam da prelistate stranice nove *Brazde*. Opet smo malo zavirili u povijest i iz zaborava otrgnuli velikog čovjeka našeg kraja prof. dr. Ferdu Belaja. Razgovarali smo i s vlč. Anđelkom Kaćunkom koji je ostavio duboki trag u našoj župi. Hvala Bogu, u našoj župi u zadnje vrijeme ima dosta sadržajnih događanja. Dobar dio njih smo prikazali u ovom broju, ali, nažalost, zbog ograničenog prostora nije bilo mjesta za sve.

I ovog puta smo obitelji i obiteljskom životu dali dostatnu važnost, i to iz perspektive djece i roditelja. Zajednica mladih je važan subjekt u našoj župi pa smo prikazali znatan dio njihovih aktivnosti. Nadamo se da će to biti poticajno i za druge da se priključe. Svakako pročitajte i članak o obnovljenom djelovanju Župnog caritasa.

Pojedine skupine iz naše župe su hodočastile u različita svetišta u domovini i inozemstvu pa pročitajte o njihovim dojmovima. Tu su i prilozi o zdravlju i kulturi. Izradili smo i pastoralni plan za tekuću pastoralnu godinu, pa je dobro da se informirate o važnijim događanjima u župi.

Na stranicama *Brazde* naći ćete i raspored blagoslova obitelji, ali i neka promišljanja o tom lijepom božićnom običaju.

Neka u svetoj božićnoj noći Vaše srce postane štalica, a Vaša topla duša neka se pretvori u jaslice, gdje će se nastaniti Isus!

VAŠIM OBITELJIMA, VAŠIM PRIJATELJIMA I SVIM LJUDIMA DOBRE VOLJE ŽELIMO SRETAN BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENU 2005. GODINU.

UREDNIŠTVO

STUPNJAR, SVEĆENIK I SVEUČILIŠNI PROFESOR

Rodio se u Stupniku 02. siječnja 1852. godine. O njegovoj obitelji i djetinjstvu ne nalazimo konkretnijih podataka jer to prezime nije uobičajeno u Stupniku. Možda nam i netko od čitatelja u tome pomogne. Gimnaziju je završio u Zagrebu. Studij teologije je pohađao u Budimpešti te je 1874. godine zaređen za svećenika Zagrebačke nadbiskupije. Nakon toga je poslan na poslijediplomski studij u Beč na Augustineum gdje je 1876. godine promoviran za doktora teologije.

Poslije toga se vraća u domovinu i dobiva prvo namještenje kao vjeroučitelj na Višoj djevojačkoj školi u Karlovcu, a ubrzo će biti imenovan vjeroučiteljem na Kraljevskoj gornjogradskoj gimnaziji u Zagrebu. Kasnije će postati podnastojnik u Kraljevskom plemićkom konviktu u Zagrebu. Godine 1884. pozvan je na Katolički bogoslovni fakultet najprije kao izvanredni, a kasnije redoviti profesor kanonskog prava, na kojem djeluje sve do umirovljenja 1910. godine.

Osim toga obavljao je važne dužnosti i u Zagrebačkoj nadbiskupiji: sinodski ispitivač (-1915.), nadbiskupijski blagajnik (-1915.), branitelj ženidbenog veza (-1915.). Za svoj rad je počašćen naslovom apostolskog prabilježnika.

Za dr. Ferdu Belaja je njegov prijatelj, veliki hrvatski kateheta, Ferdo Heffler napisao: "On je bio vrstan gimnazijalac, odličan bogoslov, revan i ozbiljan katehet i prefekat, uzoran profesor." Uistinu to bijaše čovjek jasnih načela i čvrsta karaktera. Istina i pravda su bili obilježje njegova života i znanstvenog djelovanja. Bio je spreman radije trpjeti nego se klanjati nepravdi. Zbog toga nije bio omiljen u stanovitim krugovima. Međutim, među velikim dijelom svećenstva je bio iznimno cijenjen. Među studentima je bio omiljen slušač.

Omiljena tema u privatnim razgovorima i u stručnim raspravama bila su mu crkveno-politička pitanja. Isticao se kao veliki branitelj

glagoljice i u tom pitanju je čvrsto stajao na strani velikog biskupa Strossmayera. Kao plod njegovog znanstvenog rada nastalo je kapitalno djelo Katoličko crkveno pravo (1893. i 1901.), prvo sustavno djelo iz crkvenog prava na našem jeziku. Dugi je niz godina, od 1883. godine pa sve do smrti, surađivao u Katoličkom listu. Napisao je također i Poviest Crkve Kristove za srednja učilišta.

Umro je od sušice 03. prosinca 1915. godine, a pokopan je na Mirogoju. Iduće godine će se navršiti 90 godina od njegove smrti, pa bi valjalo dostojno obilježiti tu obljetnicu. Bilo bi lijepo kad bi neka ulica u Stupniku dobila ime po ovom velikom čovjeku.

Pavo Šimović

TAJNA STUPNIČKOG STUPA

U prošlom broju Brazde smo se upoznali s teškim vremenima iz povijesti Stupnika. Narodna predaja doista spominje STUP koji je bio smješten pokraj crkve sv. Benedikta. Bio je, navodno, smješten točno na raskrižju cesta koje vode za Stupnik, Brezovicu i Demerje. Na taj su stup vješali ljude poslije strašne bitke koju je narod zvao "HUDI BITEK", pa je vjerojatno, zbog toga obližnje selo i dobilo ime Hudi Bitek.

Narodna predaja još spominje i staro groblje kod crkve sv. Benedikta. Tu je bila jedna velika graba čije je dno služilo kao grobnica poslije vješanja ljudi na spomenutom stupu. Graba više gotovo da i ne postoji, ali i ova narodna predaja zacijelo ima uporište u stvarnom povijesnom događaju.

Stjepko Dužević, prof.

SVETA MISA - IZGUBLJENO VRIJEME ILI NEPROCJENJIVI DOBITAK

Što je sv. misa za tebe?

Je li sv. misa za tebe društveni običaj kojega se ne osuđuješ osloboditi, prilika da se odmoriš u sabranosti i razmišljanju ili neka “pobožna vježba” poput drugih?

Što radiš na misi?

Promatraš li svećenika koji je tvoj znanac ili možda netko koga kritiziraš, slušaš, ocjenjuješ, osuđuješ?

Neki ljudi svetu misnu žrtvu Božanskog Sina svode na razinu sasvim ljudske ceremonije i od nje stvaraju pobožnost za vlastitu potrebu.

Što je sveta misa?

Misa je otajstvo vjere. Za kršćanina je jedini izvor iz kojega dolazi spasenje, tj. euharistijsko otajstvo u kojem je sadržano Vazmeno otajstvo, koje vjernicima treba biti glavni sadržaj života i model vlastitoga duhovnog oblikovanja. Euharistija (misa) ne ostavlja nikoga ravnodušnim, nego zahtijeva da se svaki vjernik životom uključuje u Kristovo otajstvo i poslanje.

Drugi vatikanski sabor predstavlja euharistiju kao otajstvo koje je Krist ustanovio na Posljednjoj večeri. Euharistija nije samo Božji dar ljudima u Kristu, nego je ona po istom Kristu zahvalni odgovor ljudi na Božju dobrotu i darove. Krist je bio i prvi

čovjek koji nas je svojim riječima i primjerom poučio kako vjerovati, ljubiti i darovati se Bogu.

Po Kristu i u Kristu euharistija postaje i naša žrtva, a ne samo njegova, niti samo svećenikova koji je prikazuje na oltaru. Zato nije svejedno kako i na koji način vjernici sudjeluju u slavlju euharistijske žrtve i gozbe. Za vrijeme euharistijskog slavlja

nastojmo se poučiti riječju Božjom, čiji je istinski i duboki smisao uspostava odnosa na relaciji otac - dijete, po kojem se stvara čvrsta veza povjerenja i ljubavi. Istinska nakana slavljenja euharistije jest da vjernici “nauče prikazivati sami sebe i da se tako po Kristu posredniku iz dana u dan usavršavaju u jedinstvu s Bogom i među sobom, da napokon Bog bude sve u svemu”.

Ivica Zlodi

MOLI I RADI!

Budući da se u našoj župi u Donjem Stuniku nalazi vrlo vrijedna i lijepa kapela sv. Benedikta, koja je izgrađena 1705. godine (iduće godine ćemo proslaviti 300 godina njezinog postojanja), dobro je da upoznamo sv. Benedikta, njezina nebeskog zaštitnika.

Samo ime Benedikt znači blagoslovljen. Rodio se oko 480. godine u Norci, malom biskupskom sjedištu na podnožju sabinskih brda, u dobrostojećoj obitelji koja ga je poslala na odgoj i stjecanje znanja u Rim.

Rimske prilike ga nisu baš oduševljavale vidjevši kler koji nije bio na visini. Tu se svakodnevice susretao s lakoumnim životom, užicama i sl. Njegov duh je težio za nečim višim i sadržajnijim. Napušta Rim i studij da bi susreo Boga.

Odlazi u potpunu samoću u jednu špilju kraj Subiaca, u kojoj ostaje tri godine, stječući mnoge duhovne spoznaje i iskustva. U to, za njega milosno vrijeme, nije bio pošteđen ni napasti. Njegovi životopisci ističu da je u samoći osjetio jake napasti u tijelu. Da bi im se suprotstavio, svukao bi se gol i bacio u kupine koje bi ga poprilično izbole.

Kasnije će doći do spoznaje da čovjek treba biti odlučan, ali uz najdrastičnija sredstva. Smisao za sklad i uravnoteženost postat će jedna od bitnih značajki njegove duhovnosti. Ta uravnoteženost posebice dolazi do izražaja u redovničkom pravilu koje je Benedikt napisao. Temeljno načelo u tom pravilu je "Ora et labora", tj. moli i radi. Osim toga, bitne oznake duhovnosti sv. Benedikta su zauzimanje za mir i stalnost (ostajanje) na mjestu. Bio je to hrabar iskorak u vrijeme velike seobe naroda kada se često zveckalo oružjem.

Sv. Benedikt kao duhovnik dolazi do izražaja kad su ga skupine pustinjaka iz okolice Subiaca

zamolile da im bude duhovni otac. On ih je podijelio u dvanaest malih samostana, a na čelo svakog samostana je odredio jednog oca. On sam je preuzeo duhovno vodstvo nad svim samostanima. To su počeci benediktinskog reda. Kasnije će sv. Benedikt osnovati i sagraditi velični samostan (opatiju) u Monte Cassinu, koji se smatra kolijevkom benediktinaca.

Benediktinci su udarili temelje zapadnog kršćanstva i civilizacije. Danas, kad neki žele prešutjeti kršćanske korijene Europe, treba jasno istaknuti i naglasiti da je Europa danas postala to što jest zahvaljujući kršćanskim korijenima, a tome su veliki doprinos dali upravo benediktinci.

Sv. Benedikt je umro 21. ožujka 547. godine. Grob mu se nalazi u opatiji Monte Cassino. U ikonografiji ga se prikazuje kao opata sa štapom i knjigom pravila, a pored njega stoji gavran. U zadnje vrijeme mladi rado nose benediktinski križ.

Benediktinci su zaslužni za širenje kršćanstva među Hrvatima, poglavito u priobalju i na otocima. Nekad je u Hrvatskoj bilo preko 100 benediktinskih samostana. Nažalost, danas je samo jedan aktivni muški benediktinski samostan na Čokovcu kraj Zadra. Također u Hrvatskoj ima i nekoliko benediktinskih ženskih samostana.

U našoj župi je redovito proštenje kod sv. Benka (kako ga rado puk naziva) dvaput godišnje, i to u zadnju nedjelju u kolovozu i u prvu nedjelju u listopadu, kada je i blagoslov automobila. Neka nam danas, u vrijeme žurbe, rada i potrošnje, sv. Benedikt pokaže put uravnoteženosti molitve i rada!

Pavo Šimović

OBITELJSKO OZRAČJE NA LESKOVAČKOM BRIJEGU

Karmel BSI osnovala je M. Marija Terezija od sv. Josipa 1891. godine.

Sestre služe kao redovnice Bogu, Crkvi i braći ljudima apostolatom molitve i djelotvorne ljubavi. Djelatnost sestara obuhvaća:

1. kršćanski odgoj djece u dječjim vrtićima .
2. brigu za djecu u dječjim domovima
3. brigu za starije osobe u staračkim domovima
4. organiziranje tečajeva duhovnih vježbi i duhovnih obnova za mlade
5. katehizacija i pomoć u pastoralu u župnim zajednicama.

Kako su sestre došle na Leskovački brijeg?

Osnovateljica Karmela BSI M. Marija Terezija u Americi se susrela s Hrvatima koji su je potakli da ide u Hrvatsku. Sestre su došle u Zagreb u listopadu 1917. godine. Nakon neperilika oko traženja kuće u studenom 1919. trajno se udomljuju na nadbiskupskom dobru u Hrvatskom Leskovcu.

Život prvih godina (poratne godine) bio je težak. Tu su sestre uredile dom za 30-ero djece, koji je odmah bio ispunjen.

Rad sestara u prošlosti

Iza drugog svjetskog rata, 1948., od strane državne vlasti zabranjen je rad s djecom, a sestrama je povjerena briga za starice. U

to poratno vrijeme u kući za svećenike uz samostan boravili su svećenici studenti koji su se posvećivali radu s mladima. Tako je, na primjer, 1963. godine 240 mladih ovdje obavilo duhovne vježbe. S vremenom je oština komunizma popuštala pa su se sestre ponovno posvetile djeci. Uz rad s djecom i organizaciju duhovnih vježbi za mlade, sestre su u cijelom kraju posjećivale starije i bolesne te pomagale u župnoj katezezi.

Život i rad sestara danas

Danas su na Leskovačkom brijegu obnovljeni samostan i Dječji dom sv. Josipa za 30-ero djece i dječji vrtić Sv. Male Terezije za 50-ero djece. Uz samostansku kapelu sv. Josipa vezan je velik broj vjernika koji se tu nedjeljom okupljaju na euharistiju. Tu se

okuplja zajednica "MI-tamburica", koja je 80-tih godina uz pomoć i podršku sestara započela svoj rad. Sestre još uvijek sudjeluju u naviještanju Evanđelja, predaju vjeronauk u školi i pripremaju djecu i mlade za sakramente sv. pričesti i potvrde.

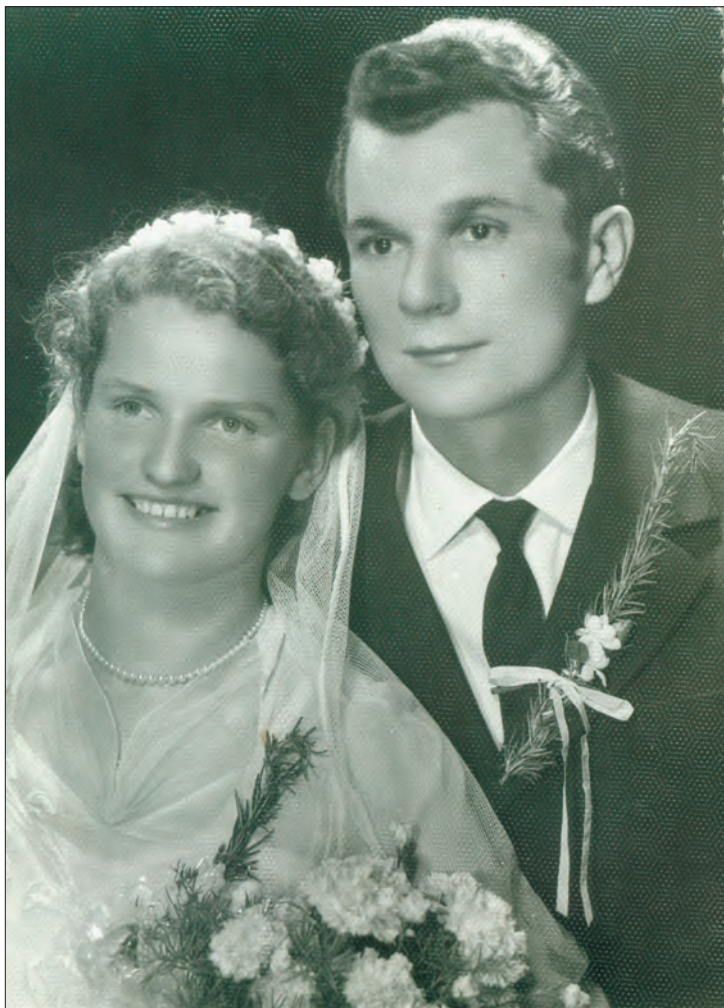
s. Augustina Mesarić

KOLAČI GOSPOĐE ARSENIJE

U ovom broju vam želimo predstaviti gospođu Arseniju Kratofil rođ. Matić, aktivnu i zauzetu vjernicu iz naše župne zajednice. Rođena je u Gorskom kotaru. Majka joj je Goranka, a otac iz okolice

u zagrebačkom građevinskom poduzeću "Vladimir Gortan". Prva služba joj je bila na izgradnji željezničke pruge Knin - Zadar. U zasluženu mirovinu je otišla 1985. godine.

Udala se 1958. godine za Zvonka Kratofila, rođenog Stupnjara, čija se obitelj preselila u Hrvatski Leskovac kad mu je bilo pola godine. Sa suprugom Zvonkom je živjela u skladnom braku sve do 16. srpnja 1999. godine, kad ga je Gospodin pozvao k sebi. Gospođa Arsenija kaže da je u ljeto 1958. godine, kad su se vjenčali, u Karmelu u Brezovici nabavila i svome mužu darovala škapular Gospe Karmelske. Taj isti škapular je pronašla u njegovu novčaniku na dan njegove smrti koja je bila upravo na blagdan Gospe Karmelske.

Crikvenice. Obitelj od 1940. godine živi u Hrvatskom Leskovcu. Osnovnu školu je završila u Lučkom, gimnaziju u Varšavskoj ulici u Zagrebu, te Građevinsku tehničku školu u Zagrebu. Cijeli je radni vijek provela

Gospođa Arsenija je osoba velike vjere i ljubavi koja zrači iz topli i plemenita srca. To je žena čiji život ispunjava skladan odnos molitve i rada. Njezina obitelj je od svog doseljenja bila jako povezana sa sestrama Karmeličankama Božanskog Srca Isusova u Hrvatskom Leskovcu. Bitna oznaka njezina duhovnog života je pobožnost prema Majci Božjoj. U središtu njezinog vjerničkog života je euharistija. Svaki dan redovito dolazi na sv. misu te na tjedne susrete molitvene zajednice "Cenakulum".

Obavlja pobožnost prvih subota u mjesecu. Krunica je njezina svakodnevna molitva.

Iz ovakva duhovno-vjerničkog bogatstva izvire i ljubav prema bližnjima. Rado i često ugošćuje svećenike u svome domu u Hrvatskom Leskovcu. Posebnu ljubav gaji prema mladima i rado se druži s njima. A mladi se raduju svakoj "roštiljadi" kod tete Arsenije. Međutim, treba istaknuti da ne prođe nijedno slavlje u župi bez kolača gospođe Arsenije koje priprema s puno ljubavi. Aktivni je član župnog Caritasa i jedanput tjedno dežura. Također pomaže gospođi Ceciliji Tenšek oko čišćenja crkve i ostalih župnih prostora.

Njezina velikodušnost nije ograničena samo na našu župnu zajednicu. Članica je "Vojske Bezgrešne", redovito materijalno podupire "Radio - Mariju" (p. Fridlu je dužna napraviti kolače!), također je prijatelj "Hrvatskog katoličkog radija". Dugi niz

godina je bila aktivni član KUD-a "Orač" iz Demerja.

Gospođa Arsenija ističe da je smisao njezina života Isus, kojem rado dolazi skupa s njegovom majkom Marijom. U središte svoga vjerničkog života stavlja ZAHVALNOST. Ovim putem želi zahvaliti bivšem kapelanu vlč. Boži Beliniću koji joj je pomogao da prevlada troipolgodišnju krizu nakon smrti supruga.

Neizmjernu zahvalnost duguje župniku vlč. Vjekoslavu, kapelanu vlč. Ivici, s. Magdalenii i cijeloj župnoj zajednici što su joj omogućili da može činiti toliko dobra.

Njezin svaki dan započinje i završava sa zahvalnošću Bogu. Otkrila nam je i jednu molitvicu koju moli od djetinjstva: "BOGU HVALA I MAJCI BOŽJOJ, ANĐELU ČUVARU KOJI SU ME ČUVALI OVAJ SVETI DANAK. DA BI I OVU NOĆICU ČUVALI, ISUS I MARIJA BUDITE NAM KUMPA NIJA".

Radujemo se svakom novom susretu s gospođom Arsenijom zbog njezine srdačnosti, topline i dobrote, ali i kolača.

Pavo Šimović

MALI BOG JE NAŠ VELIKI BRAT

Intervju s don Anđelkom Kaćunkom kancelarom Vojne biskupije

Ponikao je u dičnoj i drevnoj Poljičkoj Republici, u kraju između Mosora i Cetine. Potječe iz brojne obitelji, u kojoj je najstariji od devetero braće i sestara. Osnovno školovanje je završio u rodnom Donjem Docu, a sjemenišnu gimnaziju i teološki fakultet u Splitu. Sakrament svećeničkog reda primio je 24. lipnja 1979. u Splitu. Nakon kratke pastoralne službe u župi Gospe od Otoka u Solinu, u Zagrebu je najprije studirao klasičnu filologiju i potom novinarstvo. U veljači 1981. godine se uključio u Zajednicu mladih "MI" u Zagrebu koja je izdavala list mladih "MI". U uredništvu toga lista obavljao je različite dužnosti od novinara do urednika i direktora. Također je u udruzi Hrvatski katolički zbor MI (koji je nastao od zajednica MI) obnašao razne službe - bio je član Predsjedništva, tajnik, direktor izdavačke djelatnosti itd. Od 1. siječnja 1999. je na službi kancelara Vojnog ordinarijata (odnosno Vojne biskupije) u Republici Hrvatskoj.

Vlč. Anđelko, recite nam nešto o Vojnom ordinarijatu i odgovornoj dužnosti koju sada obnašate.

- Učinit ću to vrlo rado, to više što su još uvijek djelatnost i smisao vojnog pastoralnog mnogima nepoznati, premda je Vojna biskupija u RH utemeljena već prije više od sedam godina. Osim toga, nekima je Vojni ordinarijat poznat kao pojam samo kroz senzacionalističke osvrte nekih medija na našu novu zgradu. Međutim, i ja sam - poslije pastoralne djelatnosti, studija klasične filologije i novinarsko-izdavačkog rada,

što sve i dalje (osim studija) radim - svoju sadašnju dužnost doživio kao otkriće i posebnost.

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj osnovala je Sveta Stolica 25. travnja 1997. To je personalna (dakle, za razliku od drugih, ne teritorijalna) biskupija koja organizira i provodi duhovnu skrb za osobe katoličke vjeroispovijesti u vojno-redarstvenim snagama RH. Ta djelatnost provodi se na temelju međunarodnog ugovora koji je Republika Hrvatska potpisala sa Svetom Stolicom. Pod vlast upravljanja Vojnoga ordinarijata spadaju, tj. članovi Vojne biskupije jesu četiri kategorije osoba. Prema Statutu Vojnoga ordinarijata u RH to su najprije vojnici i pripadnici redarstvenih službi te druge osobe stalno zaposlene u oružanim snagama i redarstvenim službama Republike Hrvatske; zatim članovi njihovih obitelji, tj. braćni drugovi i njihova djeca, pa i ona koja su punoljetna ako žive s roditeljima u istome domu, kao i njihova rodbina i ostale osobe koje s njima dijele isto prebivalište; potom kadeti vojnih škola i škola redarstvenih službi, kao i oni koji obavljaju službu u vojnim ustanovama ili ustanovama redarstvenih službi; i na kraju svi vjernici, muškarci i žene, pa bili i članovi neke redovničke ustanove, koji stalno obavljaju službu koju im je povjerio Vojni ordinarij ili im je za nju dao svoju suglasnost.

Pastoralna djelatnost Vojnog ordinarijata odvija se u vojnim ili policijskim kapelanijama (župama) u potpunosti na isti način kao u svim "normalnim" odnosno "civilnim" župama. A moja služba kancelara Vojnog

ordinarijata jest, najkraće rečeno, skrb za “papirologiju” tajništva odnosno kancelarije Ordinarijata, za dolaznu i za odlaznu korespondenciju. Uz to moja je dužnost skrb za arhivsku građu Vojnog ordinarijata te izdavačka djelatnost i jednim dijelom medijsko praćenje.

Vlč. Anđelko u svom uredu

Lijepi broj godina ste živjeli u samostanu sestara Karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Hrvatskom Leskovcu, na području naše župe. Tu ste zaorali “duboku brazdu”. Možete li se ukratko prisjetiti tih dana?

- To razdoblje mojega svećeničkog života “okupiralo” mi je trećinu srca. Solin - kao “prva ljubav”, tj. prva mladomisnička župa - pamti se na poseban način, ali Hrv. Leskovac je nešto dublje jer sam u njemu bio mnogo dulje i “orao”, kako ste dobro rekli,

mного dublje - od 1. listopada 1980. do jeseni 1997. K sestrama u Leskovac došao sam sasvim slučajno ali nimalo slučajno. Poslavši me u Zagreb, tadašnji moj nadbiskup mons. Franić rekao mi je doslovce: “Idi gore i nađi stan!” Došavši u Zagreb, na Jelačićevu trgu sam susreo jednoga bivšeg školskog kolegu koji se ponudio da mi pomogne smjestiti se. Obišli smo uzalud desetak samostana po gradu. I kad sam već počeo gubiti nadu, u provincijalnoj kući sestara Karmelićanki BSI na Vrhovcu rekli su nam da njihove sestre u Leskovcu trebaju svećenika. Sestre su me primile otvorena srca, to sam odmah osjetio, ne samo zbog toga što im je trebao svećenik, nego zato što su vjerne slu-

žbenice Božanskoga Srca.

Kada je na Svijećnicu 1981. u Leskovac došao i vlč. Mario Jozo Tolj, jer zbog zahtjevnog studija nisam mogao sam udovoljiti pastoralnim potrebama mjesta - budući da je uz samostan bila formirana dobra liturgijska zajednica - sav pastoralni rad u mjestu dobio je snažan zamah. Odmah je - zahvaljujući razumijevanju i angažmanu tadašnje poglavarice s. Edite - osnovana zajednica mladih “MI”, s tamburaškim zborom i orkestrom, s dječjim sekcijama, dramskom grupom itd. Nedjeljna sv. Misa također je

“živnula”. Na prvu nedjelju u mjesecu, kad je bila miovska odnosno “tamburaška” Misa, znali su ljudi iz Zagreba i okolice dolaziti u našu kapelu, koja je uvijek bila pretijesna. Na vjeronauku za mlade, koji je okupljao srednjoškolce, studente i radničku mladež, bilo je nekad i do stotinu članova.

Ja sam se, stjecajem okolnosti, više vezao uz mlade, tj. uz glazbeni dio rada, pa sam - nakon početnog razdoblja u kojem su to vodili naši prijatelji miovcu iz Zagreba - preuzeo cjelovitu skrb za taj dio angažmana Zajednice. To je bilo razdoblje iscrpljujućeg rada, ali i nemjerljivog zadovoljstva uspjesima te duhovnog obogaćenja za sve nas. Vjerujte mi, sedamnaest godina prošlo mi je kao san. Kad danas gledam te zrele i izgrađene mlade ljude, od kojih neki već imaju svoje obitelji, cvatem od radosti što mi je Bog dao toliko “duhovne djece”. Ali, znate, mogao bih Vam o tome pričati toliko da u cijeli broj “Brazde” ne bi stalo... Dakle, morao sam nakon toliko vremena odseliti u Zagreb, jer - opterećen obvezama u “MI”-u - nisam više mogao spajati sve poslove. No sa sestrama i sa Zajednicom “MI” ostao sam povezan kao sa svojom duhovnom obitelji. Sestrama često kažem da se osjećam kao polukarmelićanin.

I sada često i rado navratite u našu župu. Kakvi su Vaši dojmovi o našoj župi danas?

- Vašu sam dragu župu upoznao u teškom vremenu komunističkih nesloboda i diktature. Pokojni župnik Vincek gradio je u tom vremenu na sebi svojstven način. Smatram osobito značajnim to što je u župu pokušao udahnuti Marijanski duh. Dolaskom vlč. Drageca župa je doživjela renesansu. Sadašnji pak župnik vlč. Vjekoslav i kapelan Ivica novim su idejama, duhom, zanosom

i pastoralnim pothvatima dali svemu značajnu “akceleraciju” te osobito na nekim područjima duhovnog života zaorali dublju brazdu. Posebno značajnim smatram rad s mladima. Mislim da je Vaša župa, premda stručnjaci kažu da je prigradski mentalitet težak za duhovnu “obradbu”, ipak višestruko perspektivna. Ne samo zbog kvalitetnog rada, nego i zbog zdravog doseljeničkog elementa te velikog broja mladih vitalnih obitelji. Vjerujem da će Vaš zaštitnik Sv. Ivan Nepomuk, kao nekada od riječnih voda, danas našu mladež štititi od poplave nemorala i svih zaraznih zala u koje ih mediji uvlače.

Unatoč brojnim obvezama često i rado govorite mladima. Što biste poručili mladima naše župe?

- Mladima uvijek posvjećujem opasnost od zamki koje im na zavodnički način postavljaju mediji svojim privlačnim zabavnim sadržajima. Želim da kao kršćani uoče značajan fenomen, a to je da se u našoj današnjoj kulturi i javnom životu događa nešto vrlo čudno: kršćanske se vrijednosti

sve više potiskuju i izruguju, a imena i primjeri života svetaca suvremenim medijima ne znače apsolutno ništa. "Sveci" današnjega vremena postali su sportaši, pjevačice, glumice i manekeni. Oni su zapravo i jedini uzori većini mladih. Zašto? Zato što su idoli vještom reklamnom kampanjom podvaljeni umjesto ideala. Zato su mladima mnogo bliskiji npr. David Beckham od Ivana Merza, ili Britney Spears od Majke Terezije. Ali, kad bi bolje upoznali živote svetaca, vidjeli bi da su npr. Franjo Asiški, Nikola Tavelić, Maksimilijan Kolbe, kardinal Stepinac i toliki drugi, mnogo privlačnije zvijezde od već razvikanih globalnih snagatora ili ljepuškastih lutaka. Jer nije faca onaj što se spušta niz vodeni tobogan, već je junak onaj tko uzvodno pliva! Zato mlade potičem da više čitaju i što manje gledaju televiziju, da se ne boje načinom života odudarati od poganskog mentaliteta ovoga svijeta, koji nam nude mediji. To znači da mladi kršćanin danas može biti faca samo ako čuva predbračnu čistoću, odbacuje sve opijate, marljivo uči i sprema se za život, priprema se za roditeljstvo, dnevno moli i redovito slavi nedjeljnu sv. Misu, djelomično ili čak potpuno odrekne se televizije i u svoj život unese "glazbeni post", te ako odbaci prostačku modu i u vlastito odijevanje vrati vrlinu čednosti. To se posebno odnosi na katoličke djevojke i mlade žene.

U središte pastoralnog djelovanja Crkve sve više se stavlja obitelj koja je u krizi. Kako, po Vašem mišljenju, pomoći današnjoj obitelji?

- Točna je dijagnoza da je obitelj u krizi. Ali zaboravlja se da je obitelj sustavno

medijskom podlom "rabortom" dovedena u krizu, do ruba raspada. Organizacijom života, u kojem je žena prisiljena raditi i izvan obitelji, te perfidnim udarom na psihu žene osobito u kršćanskom mentalitetu, gdje se ženu prikazuje nazadnom ako se samo posveti suprugu i djeci, izvršen je pokušaj zadavanja smrtnog udarca obitelji kakvu je u našem narodu i cijeloj Europi formiralo kršćanstvo. Međutim, taj novopoganski mentalitet ne miruje u razaranju obitelji. Danas čini korak dalje nastojanjem da se posvuda neprirodne homoseksualne veze ozakone kao "istospolni brakovi"; da se tzv. dječjim pravima roditeljima oduzme skrb nad djecom kad god se to nekome prohtije; da se "napuhavanjem" osjetljivosti javnosti na tzv. nasilje u obitelji razori povjerenje supružnika i ozakoni nadzor i intervencija nekih udruga nad obiteljima, itd. U cjelini gledano, želi se i obitelj i cijelo društvo "zastvoriti" u nekakvu globalnu "kuću" da bude pod nadzorom "Velikog brata" koje će držati red i mir. Da bi se ta grozota izbjegla katolici se trebaju trgnuti iz pospanosti te ili djelomično ili potpuno iz obitelji izbaciti televizore i odmah vratiti zajedničku obiteljsku molitvu i čitanje Sv. pisma. To će biti izvor blagoslova za sve i početak duhovne obnove i moralne preobrazbe našega naroda. Sve drugo su bajke.

Ove ste godine proslavili svoj srebrni svećenički jubilej. Kako Vi doživljavate svoje svećeništvo nakon dvadesetpetogodišnjeg iskustva?

- Eto, čudesnom podudarnošću u 50. godini života zbrajaju mi se dva "srebra": 25 godina svećeničkog života i rada te otprilike isto toliko godina spisateljske djelatnosti. K tome, kao "mini-jubilej" dolazi i 5 godina rada u našoj Vojnoj biskupiji. Bogu zahvaljujem što me je dosad vodio kao kroz osobitu životnu avanturu i omogućio mi da na razne načine mogu ljudima učiniti mnogo dobra.

Kad god razmišljam o klici mojega duhovnog zvanja, uvijek dolazim do zaključka da je ono niknulo iz zajedničke obiteljske molitve i primjera života požrtvovne ljubavi moga oca i majke. Dakle, iz duhovnog ozračja u kojem sam rastao i jedinstvene skrbi mojih roditelja za mojih osmero braće i mene, izgradio se u meni poticaj za samoostvarenje kroz služenje u svećeničkom pozivu. Slaveći ove godine te svoje jubileje često sam "vrtio film" unatrag. Mogu nakon svega s radošću i sigurnošću reći: ne samo da se nisam nikada pokajao zbog takve odluke, nego sam doista Bogu neizmerno zahvalan što me smatrao dostojnim uvrstiti među svoje suradnike. Zato, i kad bih se 101 put rodio, izabrao bih isto zvanje.

Našim čitateljima će biti jako drago ako im uputite božićnu poruku i čestitku!

- U Betlehemu prije 2000 godina u ovo vrijeme nije bilo snijega, ali je bilo hladno. Svetoj Obitelji u mrzloj štalici "centralno" grijanje bili su vol i magarac. Želio bih sve

naše vjernike, osobito mlade, potaknuti da, dok budu promatrali jaslice, razmisle hoće li se ovoga Božića milijuni djece bogatog i rasipnog tzv. kršćanskog Zapada, dok ozarena božićnom radošću znatiželjno budu otvarala darovne kutije što im ih je pod borom toplog obiteljskog doma ostavio "Mali Isus", zapitati ima li tko ugrijati afganistanske i iračke mališane. Jer Isus se rodio i za njih i radi tolikih širom svijeta koji zbog zime plaču i od gladi padaju u nesvijest. Upitajmo se jesmo li išta učinili, možemo li išta učiniti, hoćemo li išta učiniti za tu siromašnu, nevinu dječicu, Isusovu braću? Ali, nemojmo misliti samo na njih, jer i u "našem dvorištu", u našem susjedstvu, u našoj blizini ima takvih. Naša je zadaća: iskazati Isusu ljubav čineći dobro potrebnima! Svakim dobrim djelom mi Isusa "udomljujemo". Dakle, za nas je presudno hoće li taj Veliki Beskućnik - Mali Bog, a naš Veliki Brat - koji nam je svojom neizmjernom ljubavi "u kući Oca svojega" osigurao dom, u našem srcu naći hladnu špilju ili topli stan!

Želim čitateljima "Brazde" i svim članovima župe Sv. Ivana Nepomuka, na čelu sa župnikom, kapelanom i pastoralnim suradnicima, obilje Božićne radosti i svim blagoslovima ispunjenu novu 2005. godinu. Neka se ovoga Božića pred jaslicama duboko poklone puni ponizne zahvalnosti "Malenom Kralju", kao Zvijezdi - kako reče Sv. Edith Stein - "prema kojoj svi pritrčavaju u ovom zimskom mjesecu". Budimo svi zajedno ponosni i Bogu zahvalni što nas je izabrao da u ovoj "globalnoj zimi" tzv. novog svjetskog poretka budemo nositelji radosti, nade i topline jedinoga Spasitelja i Usrećitelja svijeta!

Razgovarao: Pavo Šimović

NAŠEM ZAŠTITNIKU U ČAST

U našoj župnoj zajednici se nastavlja i obogaćuje tradicija svečane duhovno-kulturne pripreme za blagdan sv. Ivana Nepomuka, nebeskog zaštitnika naše župe. Tako je bilo i ove godine. Tijekom devet dana, u večernjim satima, izmjenjivali su se vrsni propovjednici i različite skupine kako bi obogatili i uzveličali proslavu nama tako dragog blagdana.

smo vlč. Anđelku malo iznenađenje. Bili smo prvi koji su mu čestitali 25. godišnjicu svećeništva.

U nedjelju 09. svibnja smo proslavili MAJČIN DAN I DAN ŽUPNIH ZBOROVA. Svetu misu je predslavio fra Rajko Gelemanović, gvardijan franjevačkog samostana na Kaptolu. Nadahnuto i svjedočki je govorio o dostojanstvu i veličini majčinstva. Na ovoj

Župni zbor iz Tuhlja nas je oduševio svojim pjevanjem

U subotu 08. svibnja je bio DAN SPORTSKIH SKUPINA. Svečanu večernju misu je predslavio vlč. Anđelko Kaćunko koji je Mariju mladima stavio za uzor mladenačkog sazrijevanja i čistoće. Na misi je pjevao zbor "MI- tamburica" iz Hrvatskog Leskovca. Misna čitanja i molitvu vjernika je predvodila obitelj Živković iz Ježdovca. Nakon bratskog druženja u domu "Sijač" priredili

svetoj misi Riječ Božju i molitve vjernika su čitale predstavnice majki. Njima je na kraju mise gospođa Jasenka Miholić-Rukavina najprije odrecitirala pjesmu "Majka" koju je napisala za tu prigodu, a nakon toga su majke iznenadila vlastita djeca darivajući im po jednu crvenu ružu. Bilo je i suza. Liturgijsko pjevanje su predvodili naš veliki župni zbor, dječji zbor "Krijesnice" i pjevačka skupina

KUD-a "Orač" iz Demerja. Nakon mise svi smo uživali u programu što ga je pred župnom crkvom izveo KUD "Orač".

Ponedjeljak 10. svibnja je bio DAN PRVOPRIČESNIKA. Svečanu svetu misu je predslavio vlč. Nikica Špiljak, župnik i dekan iz Tuhlja, suslavio je i vlč. Ivan Režek, župnik iz Velike Erpenije. Pod misom je iznimno skladno i lijepo pjevao mješoviti župni zbor iz Tuhlja koji je nakon mise održao kratki koncert. Kad je završio program naša revna i višestruka suradnica gospođa Jasenka Miholić-Rukavina i njezin sin Domagoj su naše goste i pastoralne suradnike ugostili u kleti "Cinkuš". Dugo u noć se iz "Cinkuša" čula lijepa kajkavska popevka.

Vlč. Mirko Režek naviješta Riječ Božju

U utorak 11. svibnja je bio DAN KRIZMANIKA. Iako je bio radni dan lijepi broj naših ovogodišnjih krizmanika se odazvao na ovo slavlje zahvale, radosti i pjesme. Euharistijsko slavlje je predslavio vlč. Perica Matanović, vicerektor zagrebačke bogoslovijske škole, a pjevanjem su ga uveličali zagrebački bogoslovi. Vlč. Perica je propovijedao o kršćanskoj zrelosti, a bogoslovi su svjedočili o svom duhovnom pozivu i životu u bogoslovijskoj školi. Nakon mise su nam bogoslovi darovali izvedbu još nekoliko duhovnih skladbi, a mi smo im uzvratili dugotrajnim pljeskom. Poslije toga smo se uputili u Hrvatski Leskovec kod naših sestara Karmelićanki Božanskog Srca Isusova. One su za svećenike i bogoslove u Domu sv. Josipa priredile svečanu večeru. Vrhunac večeri je bio susret s djecom koja žive u ovom domu. Ostatak večeri je ovaj susret radosti, igre i spontanosti više značio, djeci ili bogoslovima.

Srijeda 12. svibnja je bila predviđena za DAN ŠKOLSKE DJECE I RODITELJA. Misno slavlje je predslavio vlč. Mirko Režek, salezijanac i župnik na Knežiji, a pjesmom su ga uljepšale naše "Krijesnice". Propovjednik je, na djeci primjeren način, govorio o sv. ispovijedi i približio dva velika zaštitnika ispovjednika, sv. Ivana Nepomuka i hrvatskog sveca sv. Leopolda Bogdana Mandića, čiji je spomen bio toga dana. Nakon mise uslijedio je vrlo zapažen nastup ansambla "Lado". Druženje se poslije nastavilo u domu "Sijač", a za bogate stolove se pobrinula obitelj Drobilo iz D. Stupnika.

U četvrtak 13. svibnja je bio DAN MLADIH. Svetu misu je predslavio i veoma nadahnutu i poticajnu propovijed je izrekao vlč. mr. Josip Kuhtić, župnik i dekan s Trešnjevke. Nakon mise, u sklopu redovitog vjeronaučnog susreta, vlč. Kuhtić je u domu

“Sijač” imao tribinu za mlade, poslije koje je bilo i druženje.

U petak 14. svibnja je bio DAN UMIROVLJENIKA I STARIJIH OSOBA. Svetu misu je predslavio dr. Ivan Damiš, franjevac iz Sigeta. Ljepoti i skladu liturgije su pridonijele sestre Karmelićanke Božanskog Srca Isusova iz Hrvatskog Leskovca. Na ovoj misi su čitanja i molitve vjernika predvodili članovi obitelji Jerković iz Stupnika (djed, baka, snaha i unuci).

“Krijesnice” uvijek donose radost u našu zajednicu

DAN PREDŠKOLSKE DJECE je bio u subotu 15. svibnja. Svečanu i raspjevanu sv. misu je predslavio prof. dr. Jakov Mamić, provincijal karmelićana. Raspjevanoj liturgiji su pridonijele male i velike “Krijesnice” koje su sve prisutne oduševile svojim programom nakon mise. Pred kraj mise je bio i svečani blagoslov djece. Iza mise smo se preselili u dom “Sijač” gdje je naša glumačka družina mladih, predvođena Antonijom Kapular, briljirala izvedbom predstave o mučenju sv. Ivana Nepomuka. Osim što su

bili nagrađeni dugotrajnim pljeskom, oni su ovu predstavu ponovili još jednom izvedbom u našoj župi te gostovanjem u Velikoj Erpeniji na susretu mladih Tuheljskog dekanata. Svećenike i mlade glumce je ugodila gospođa Arsenija Kratofil iz Hrvatskog Leskovca.

U nedjelju 16. svibnja, na sam dan sv. Ivana Nepomuka je bilo također svečano, pravo proštenje. Jutarnju misu je predslavio vlč. Ivica Zlodi, župni vikar, a misu za djecu

i roditelje naš susjed vlč. Vlado Cvetnić, župnik iz Brezovice. Po l d a n j u misu je predslavio i veoma zapaženu propovijed izrekao mr. Žarko Relota, župnik na Svetom Duhu. Svečanu večernju misu je predslavio preč. D r a g u t i n

Bubnjar, župnik i dekan u Svetoj Nedelji. Na ovoj sv. misi je liturgijsko pjevanje predvodio KUD “Strmec” iz Strmca, a nakon mise su nas počastili i splotom narodnih pjesama. Na kraju mise je naš župnik vlč. Vjekoslav zahvalio svima koji su pridonijeli da ovako lijepo i bogato počastimo i proslavimo nebeskog zaštitnika naše župe. Druženje je nastavljeno u domu “Sijač”.

Pavo Šimović

ZAHVALJIVATI TREBA SVAKI DAN

Cijeli mjesec listopad u našoj domovini slavimo Dane zahvalnosti - Dane kruha. U našoj župi smo svoje zahvale izricali tijekom mjeseca listopada. Najprije smo u OŠ Lučko i područnim školama slavili Dane kruha u dva petka, 15. i 22. listopada.

Ove smo godine to činili pod motom "Ljubav nam je potrebna od kruha", na način da su po jedan školski sat učenici i njihovi roditelji priređivali stolove s kruhom, pekarskim proizvodima i plodovima prirode. Željeli smo roditeljima skrenuti pozornost da važnost darovanog zajedništva i ljubavi njihovoj djeci vrijedi više od kruha.

Nakon što bi djeca, roditelji i učitelji uređili stolove, došao bi svećenik, otpjevali bi koju pjesmu, zajedno se pomolili, blagosloveli kruh i zajednički blagovali. Od proslave Dana kruha, koja je bila u petak 22. listopada, dio kruha smo prikupili te su voditelj

smjene prof. Ante Vuletić i vjeroučitelj Pavo Šimović to sutradan predali zajednici liječnih ovisnika "Cenacolo" u Šarengradu.

Središnja proslava Dana zahvalnosti - Dana kruha za našu župnu zajednicu svečano je proslavljena u nedjelju 24. listopada sv. misom u 9:30 sati u župnoj crkvi. Istoga dana smo slavili i Misijsku nedjelju. Prije mise je išla procesija ispred crkve, koju su činili po dva predstavnika svakog razreda noseći raskošno aranžirane košare svog razreda, zatim članovi KUD-a "Orač" iz Demerja u narodnim nošnjama, od najmlađih do najstarijih, ministranti i svećenik.

Procesija je svečano ušla u crkvu i započela je sv. misa koju je predslavio naš župnik vlč. Vjekoslav Pavlović. Misna čitanja su čitali članovi KUD-a "Orač". U nadahnu-toj propovijedi župnik nas je pozvao da je potrebno zahvaljivati Bogu svaki dan, a ne

samo jedan dan u godini. Istaknuo je da su ovi dani prigoda da si to posvijestimo. Također je u kontekstu Misijske nedjelje na-

glasio da smo pozvani dijeliti kruh s onima koji ga nemaju.

Molitve vjernika i prikazne darove su prinosili najmlađi članovi KUD-a "Orač" u narodnim nošnjama. Pod misom su se skladnim i uvježbanim pjevanjem izmjenjivali naš dječji zbor "Krijesnice" pod vodstvom gospođice Marijane Ilić, dječja skupina KUD-a "Orač" pod vodstvom gospođe Vesne Šantek, te odrasli članovi KUD-a "Orač" pod vodstvom gospođe Jasenke Mihalić-Rukavina.

Ozračju zahvalnosti su pridonijele lijepo uređene košare s plodovima prirode odložene ispred oltara, članovi KUD-a "Orač" oko oltara, kao i dupkom ispunjena župna crkva.

Pavo Šimović

HODOČAŠĆA ŽUPE STUPNIK U DRUGOJ POLOVICI – PASTORALNE GODINE 2004.

Naša župa, uz brojna hodočašća u prvom djelu pastoralne godine, također i u drugom dijelu hodočasti u poznata Marijanska svetišta. Tako su mladi naše župne zajednice hodočastili u Lourdes i to od 16. do 23. srpnja, gdje su molili za svoje vršnjake iz domovine. Kao župna zajednica hodočastili smo u Mariju Bistricu 31. srpnja s 3 autobusa te posjetili samostan bosonogih karmelićanki podno Kalvarije, gdje smo se preporučili u molitve i žrtve sestara karmelićanki.

Već tradicionalno hodočastimo na Trsat. Ove smo godine hodočastili 21. kolovoza s 2 autobusa. U nedjelju 05. rujna hodočastili smo u Ludbreg u svetište Predragocjene Krvi Kristove, s 3 autobusa, sudjelujući na sv. misi u zavjetnoj kapeli koju je predvodio apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Francesco Javier Lazano u zajedništvu s varaždinskim biskupom mons. Markom Culejem, mnoštvom hodočasnika i brojnih prezbitera.

Nakon kratke okrepe krenuli smo put grada Varaždina gdje smo posjetili samostan otaca kapucina i razgledali crkvu. Od otaca kapucina preko glavnog varaždinskog trga, prešavši kroz park, došli smo pred baroknu ljepoticu - varaždinsku katedralu. U katedrali nas je dočekala čuvarica katedrale sestra uršulinka koja nam je objasnila povijest katedrale i istaknula da se na glavnom oltaru među brojnim svecima posebice ističe sv. Ivan Nepomuk, za kojeg su vjernici pokazali veliko zanimanje.

Napuštajući prekrasni barokni grad Varaždin, obogaćeni duhovno, krenuli smo u svoju župnu zajednicu podijeliti doživljaje i iskustva sa svojim bližnjima. Svako hodočašće obogaćuje i učvršćuje vjeru naše župne zajednice Sv. Ivana Nepomuka.

Ivica Zlodi

TKO JE NADA EUROPE

U subotu 22. svibnja, zajedno s ostalim hrvatskim hodočasnicima, i naša je župa pod vodstvom župnika vlč. Vjekoslava Pavlovića s dva autobusa u 01:00 krenula u Marijansko svetište Mariazell na svečanu proslavu Katoličkog dana vjernika srednje Europe, koji se održavao pod geslom "KRIST - NADA EUROPE". Kiša koja nas je dočekala neposredno nakon prelaska granice pratila nas je za vrijeme cijelog našeg boravka u Austriji. Njezina "ustrajnost" ipak nas nije uspjela oneraspoložiti pa ni u dugometražnom hodu od autobusnog stajališta do prostora predviđenog za euharistijsko slavlje.

Pri dolasku uključili smo se u kulturni program koji je prethodio svetoj misi, a koji smo mogli pratiti kao i svetu misu putem simultanog predvođenja preko malih radio-prijamnika koji je dobio svaki hodočasnik. U programu su sudjelovale sve zemlje srednje Europe: BiH, Hrvatska, Slovenija, Mađarska, Poljska, Slovačka i Austrija. Sve su one u kratkim crticama predstavile svoju zemlju, povijest i svoje običaje.

Na cijelom prostoru dominirao je oltar koji je krasio veliki križ uz koji je bila vidno postavljena i hrvatska Višeslavova krstionica, simbol najranijeg kršćanstva na ovim prostorima i povezanosti svih vjernika.

Sveta misa započela je svečanom procesijom svećenika, biskupa, nadbiskupa, kardinala s papinim izaslanikom Angelom Sodanom. Na samom početku svete mise preko videozida bila nam je puštena snimljena poruka pape Ivana Pavla II. povodom srednjoeuropskog katoličkog dana. U svojoj propovijedi kardinal Schonborn istaknuo je važnost jedinstva koje nas neće razdvojiti i osiromašiti, nego obogatiti i ujediniti u Kristovoj želji da svi budemo jedno. Stavio je naglasak na današnju čovjekovu glad za Bogom, da jedni u drugima vidimo Boga te da imamo povjerenje jedni u druge, kao što i Bog ima povjerenje u nas. U tome nas može poučiti i pomoći nam Milosna Majka iz Mariazella.

Poslije svete mise bio je omogućen svakom "promrzlom" hodočasniku topli obrok koji ga je okrijepio za povratak prema autobusima. Nakon što smo se puni dojmova smijestili, oba su autobusa krenula prema Hrvatskoj.

Za dobru i ugodnu atmosferu u našem au-

tobusu pobrinuo se vlč. župnik svojim humorističnim darom govora i profinjenim talentom pjevanja.

Vjerujem da će ovo hodočašće koje je bilo pod okriljem Marijinim donijeti obilje milosti i snage za nas kao i za cijelu župu, da mi katolici uz Krista zaista budemo NADA Europe.

s. Petra Simić

ROMARI HRVATI U ALPAMA

U subotu 30. listopada 2004. g. organizirano je hodočašće članova naše župe u austrijsko Marijansko svetište Mariazell. Bilo je to hodočašće članova zbora župne crkve, članova zbora "MI tamburice" iz Hrvatskog Leskovca, članovi KUD-a " Orač" iz Demerija, te članova pjevačkog zbora Sv. Mihaela iz Ježdovca.

Same pripreme za odlazak na to hodočašće tekle su sa strahom zbog datuma, tj. vremenskih prilika koje u ovo doba godine vladaju na velikim visinama . Naime, svetište Mariazell je smješteno u samim Alpama na nadmorskoj visini preko 1000 metara, gdje i u ljetnom periodu zna biti snijega. Kao hodočasnici svoj smo put stavili u zagovor Bogorodice.

Predvođeni našim župnikom vlč. Vjekoslavom Pavlovićem bili smo radosni što ćemo još jednom izraziti poštovanje i iskazati ljubav Majci Božjoj, zagovornici nećmoćnih, tješiteljici žalosnih, odvjetnici obespripravljenih. Našem hodočašću se pridružio i vlč. Perica Matanović, koji obnaša dužnost vicerektora u zagrebačkoj bogosloviji..

Iako je kod nas bilo tmurno i oblačno, kako smo se više približavali našem odredištu, sunce se pojavljivalo sve jače, a vedrina nas je počela obasjavati .Radost u našim srcima bivala je dvostruka. Blizina svetišta, gdje je svatko od nas nosio sa sobom molitve Majci Božjoj i zahvale za dosadašnja uslišanja, uz plavetnilo neba, osnažila je naša tijela da gromoglasno zapjevamo Marijanske pjesme na ulazu u svetište.

Crkva u kojoj se čuva i štuje čudotvorni kip Majke Božje smještena je u maloj kotlini okruženoj planinskim vijencem. Ostali smo ugodno iznenađeni ljepotom i monumen-

talnošću crkve. Sam oltar i kip na oltaru su smješteni u sredini crkve gdje je nekada stajala mala kapelica. U crkvi djeluju benediktinci, članovi jedne od najstarijih redovničkih zajednica.

Sv. misu je predvodio vlč. župnik, a propovijedao je vlč. Matanović. Tijekom sv. mise zborovi su u neobičnom skladu, predvođeni dirigentskom rukom gospođe Renate Krajina, pjevali kao da već dugi niz godina nastupaju zajedno, a to je zapravo bio prvi zajednički nastup uz samo jedan pokus. Veličnastvenom ugođaju za uho pridonijeli su svirači. Cijela crkva orila se pjesmom na hrvatskom jeziku. Mnogi vjernici koji su bili nazočni, iako ne razumiju hrvatski, nakon sv. mise su se približili čestitajući cijelom zboru. Svoje oduševljenje pjesmom i glazbom nisu krili.

Nakon sv. mise posjetili smo Muzej pokretnih jaslaca. Zapravo, to je mali muzej u kojem je prikazan cijeli Isusov život pomoću figurica koje se kreću uz ambijentalno prikazan Jeruzalem u Isusovo vrijeme. Svi smo bili zadivljeni ljepotom i izradom. Sve to rad je jednog čovjeka koji je tisuću sati uložio da bi što vjernije prikazao Isusov život.

Uz obilazak križnog puta na Kalvariji u Mariazelli, te panoramsko razgledavanje mjesta , uz šetnju smo završili naše hodočašće.

Okrijepljeni ručkom i oslađeni kolačima, ispunjeni radošću i Božjom milošću krenuli smo natrag u Hrvatsku. Na povratku nije se prestalo moliti i pjevati.

Radosni i sretni vratili smo se svojim kućama, dugo u noć razmišljajući o onome što smo doživjeli, zahvalni Majci Božjoj.

Milan Desnica

OBNOVLJEN RAD ŽUPNOG CARITASA

U vrijeme Domovinskog rata u našoj župi je intenzivno djelovao Župni caritas. Tijekom vremena njegov rad se postupno ugasio. Prošle godine je naš župnik vlč. Vjekoslav Pavlović izrazio želju da se rad Župnog caritasa obnovi te je više puta poticao vjernike da podrže tu inicijativu. Također je organizirao i nekoliko susreta za one koji su zainteresirani. Tako se stabilizirala jedna skupina i moglo se pristupiti službenom formiranju Odbora Župnog caritasa župe sv. Ivana Nepomuka.

Dekretom zagrebačkog pomoćnog biskupa Vlade Košića za članove Odbora su imenovani:

Anđelka BUNIĆ, voditelj; Mira DROBILO, zamjenik vod.; Eduard BRNČIĆ, blagajnik; Milan DESNICA, zapisničar te suradnici Vlasta CRNEČKI, Arsenija KRATOFIL, Milica ŽIC, Marija KERHAČ, Vesna GRAHOVAC, Marija BRNČIĆ, Franjo DROBILO, Drago IVIČEK i Marina REŽEK-CVETKO.

U nedjelju 30. svibnja župnik je na sv. misama pročitao biskupov dekret te ga uručio svim imenovanim članovima. Nedugo nakon toga u domu "Sijač" uređene su dvije privremene prostorije za Župni caritas i organizirana dežurstva srijedom od 9:00 do 11:00 sati i od 15:30 do 17:30 sati.

Našim karitativcima želimo uspješno djelovanje, a svi smo im pozvani pomoći na različite načine.

Pavo Šimović

Odbor Župnog caritasa pred kipom bl. A. Stepinca

KAD SE UREDNICI ODMARAJU

Nakon naporne radne godine i uspješne suradnje odlučili smo dio godišnjeg odmora provesti zajedno. Početkom kolovoza krenuli smo iz Zagreba prema jugu. Prva postaja našeg putovanja je bila malo selo Vinalić kod Vrlike. Tu smo proveli lijepu večer s našim prijateljem i legendom OŠ Lučko prof. Antom Vuletićem. Uvjerili smo se da je vrhunski stručnjak za roštilj.

U kasnim večernjim satima smo nastavili put prema Grabu kod Sinja, gdje nas je nestrpljivo čekala obitelj Vrdoljak. Tu smo se osjećali kao kod kuće, jedino nam je noć bila kratka za ugodno zajedništvo i razgovor. Pustili su nas dalje samo pod uvjetom da im obećamo da ćemo im biti gosti na nekoliko dana prilikom povratka u Zagreb. Na putu prema Imotskom zastali smo na kratku kavicu s obitelji Petrovečki iz Zagreba koji su također putovali na odmor.

Naša sljedeća postaja bio je Imotski, koji doista podsjeća na "grad na gori". Divili smo se ljepoti cijeloga kraja u čijem su srcu dva neobična jezera, Crveno i Modro jezero. Naš prvi komentar na toplom imotskom suncu je bio: "Baš je lijepa naša domovina!" Nakon Imotskoga su uslijedile carinske formalnosti u Vinjanima i prešli smo u Hercegovinu.

Naša prva stanica je bila na izvoru u Viti ni kod Ljubuškog. Divili smo se čistoći vode

Urednici pored Modrog jezera u Imotskom

koja izvire iz stijene i sjetili biblijskog prizora kako je Mojsije ispružio štap i potekla je voda iz stijene. Ostatak dana smo proveli u zavičaju našeg vjeroučitelja Pave Šimovića, a sutradan smo nastavili putovanje prema Dubrovniku.

Naše odredište je bio samostan otaca isusovaca, u kojem smo dobrotom i velikodušnošću o. Josipa Sremića odsjeli desetak dana. Za vrijeme boravka u Dubrovniku posjetili smo i osjetili ljepote otoka Lokruma. Dva nezaboravna dana proveli smo na elafitskom otoku Lopudu, gdje smo uživali u ljepoti njegovih perivoja, pješčanih plaža i vrijednih spomenika kulture. Tu smo susreli neke stare znance i upoznali neke nove prijatelje. Naš domaćin na Lopudu je bio župnik don Ivan Vlašić koji zrači jednostavnošću i gostoljubivošću. Kod njega se uvijek nađe dobre spize i čašica dobrog vina.

Zahvaljujući don Ivanu, nekoliko dana smo proveli na biseru Jadrana, otoku Mlje-

tu. Na Mljet smo krenuli brzim brodom "Nona Ana". Putovanje prema Mljetu je bilo zanimljivo i ugodno. Uz visoki komfor na brodu divili smo se ljepotama koje su nas okruživale. Na Mljetu smo bili također gosti tamošnjeg župnika don Jerka na otočiću sv. Marije.

Upravo su se tih dana tamo odmarali uzoriti kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski, biskup dubrovački mons. Želimir Puljić, te generalni vikar banjalučke biskupije. Na Mljetu smo se baš udomačili. Imali smo nekoliko divnih susreta, upoznali domaće ljude s kojima smo se sprijateljili, vozili bicikl, pješačili i, naravno, mnogo plivali. I tamo smo sreli neke poznanike iz Zagreba. Nakon povratka u Dubrovnik susreli smo također neke stare prijatelje iz Zagreba.

Naš boravak na dubrovačkom području bližio se kraju pa smo još posjetili Molunat, malo mjesto kod Prevlake. Tu se naš vjero-

učitelj Pavo prisjetio kako je na pješčanoj molunatskoj plaži prije dosta godina naučio plivati, kao i još nekih dogodovština iz toga vremena. Nismo zaobišli zaviriti u ljepotu Konavala. Nakon Dubrovnika smo ponovno krenuli prema Hercegovini.

No Metković nismo smjeli zaobići. Tu nas je čekala voditeljica naših zborova "Kriješnica" i "Allegra" gospođica Marijana Ilić. Dok je njezina mama dovršavala objed, otišli smo nakratko do ušća Neretve u more te se uvjerali u raskoš i ljepotu neretvanske delte. A onda nezaboravni susret u Marijaninoj rodnoj kući. Nikako ovaj susret nije mogao proći bez jegulje i dobrog vina (još tada nije bio stupio na snagu zakon o 0.00 promila).

Nakon okrepe krenuli smo prema Međugorju gdje smo pričekali članove našeg KUD-a "Orač" iz Demerja. Oni su privatno posjetili Međugorje, a glavni cilj njihova putovanja bilo je gostovanje na proslavi Dana župnog zajedništva u rodnoj župi našeg vjeroučitelja Pave. Zbilo se to u subotu 14. kolovoza u večernjim satima. O tome više možete pročitati u posebnom članku.

Narednih nekoliko dana smo ostali na ovim prostorima, a proveli smo ih radno i rekreativno. Tih dana bio je i veliki obiteljski susret u rodnoj kući vjeroučitelja Pave u Zvirovićima kod Čapljine, ali smo se odmarali i radeći na adaptaciji vjeroučiteljeve rodne kuće. Jedan dan smo ugostili obitelj Bože Strugara iz Hrvatskog Leskovca te im pokazali neke od znamenitosti ovog dijela Hercegovine. Drugi dan smo proveli na foto-safariju u parku prirode "Hutovo blato", najvećem rezervatu ptica selica u Europi.

Blagovanje u obitelji Marijane Ilić

Dugo u sjećanju će nam ostati i jedno-dnevni rafting niz rijeku Trebižat. Nakon desetak kilometara spuštanja niz rijeku shvatili da i nismo baš neki veslači, ali se nismo dali "preveslati". To što smo do određita bili potpuno mokri i što raspoloženje nije bilo Bog zna što, nije ni važno. Sve skupa bilo je jako uzbudljivo, avanturistički.

Provodili smo ugodne večeri u čempresima okruženom starom rimskom gradu Mogorjelu kod Čapljine. Taj ambijent nas podsjećao na neku lijepo uređenu kapelicu.

Jedne smo večeri u Zvirovićima doživjeli nešto jako lijepo i dojmljivo. Nakon napornog rada u smiraj dana, dok smo se krijepili smokvama, grožđem i pršutom, iz susjedstva su dopirali glasovi skladne molitve. Lagano smo se približili susjednoj kući ispred koje su sjedili djed, otac, majka i petero djece. Majka je predmolila, a ostali su glasno i skladno odgovarali. Imali smo dojam kao

da smo na misi. Nismo im se javili, ali smo zaključili da dok ima ovakvih obitelji, nema straha za ovaj dio hrvatskog naroda.

Svakako da nam je ostala duboko u srce urezana gostoljubivost i toplina don Damjana Raguža, župnika i upravitelja svetišta Presvetog Srca Isusova u Studencima. U toj je župi rođen, kršten, krizman i živio dvadeset godina naš vjeročitelj Pavo Šimović. Ti su dani bili tako ispunjeni i bogati, ali opet su brzo prošli pa smo teška srca krenuli prema Zagrebu.

Nismo smjeli prekršiti obećanje dano obitelji Vrdoljak, pa smo još nekoliko dana ostali u Grabu kod Sinja. Privukla nas je i očarala bistrina Cetine i Rude, toplina kruha ispod peke, miris pastrve s gradela i ljepota cijele Cetinske krajine. Nakon svega toga vratili smo se u Zagreb i zaključili da nam je to bio jedan od najljepših odmora u životu.

Ivica Zlodi i Pavo Šimović

Aktivni dio odmora

RADOSTI I NADE OBITELJSKOG ŽIVOTA

U ovom našem kratkom promišljanju o radostima i nadama obiteljskog života, kako mi živimo tu stvarnost, želimo s Vama podijeliti radosti i nade u zajedničkom životu. Svaki čovjek ima svoje snove i neki svoj cilj koji želi ostvariti, pa tako i u zajedničkom životu. Sklapajući zajednički život (brak), započinjemo živjeti tu stvarnost radosti i nade obiteljskog života.

Živeći u braku, spoznali smo radosti bračnog života. Donosimo neke od njih: međusobno razumjevanje, pomaganje, prihvaćanje bračnog druga i njegove osobnosti, dijeljenje zajedničkih prijatelja, međusobno obogaćivanje i rast u zajedničkoj ljubavi i prihvaćanje plodova zajedničke ljubavi, tj. djece.

Svaki brak je plod Božje ljubavi i otvorenosti toj ljubavi. U svakom zajedničkom životu, tj. braku, postoje snovi, nade i ciljevi koji svaki onaj koji ulazi u brak sa sobom donosi. Da bi se ostvarili snovi, nade i ciljevi u zajedničkom životu, potrebno je obostrano ulaganje supružnika i življenje stvarnosti zajedničkog života.

Što preporučiti onima koji žele stupiti u zajednički život i kušati stvarnost zajedničkog života, kako i na koji način ostvariti snove, ciljeve, nade onih koji ulaze u brak? Pokušat ćemo dati odgovore na postavljena pitanja, polazeći od činjenice da nema gotovog, propisanog recepta, odnosno ča-

robne formule za sretan brak. Kao što nema čarobnog štapića za uspješan brak, donosimo neka svoja promišljanja i zajednička iskustva.

Za uspješan hod i gradnju obiteljskog života i zajedništva, potrebna je obostrana suradnja u braku, to znači bitan je odnos među osobama. Isto tako ni jedan od bračnih partnera ne smije svoditi drugoga na predmet, tj. niti jedan bračni partner nije

veći i vrjedniji od drugoga, nego se u toj međusobnoj različitosti treba se međusobno obogaćivati.

Pitamo se: Što znači ljubiti drugoga? To znači učiniti sve da drugi bude sretan. Kad je taj kojeg volim sretan, onda sam i ja. Po-

put mnogih koji imaju dugoročno iskustvo bračnog života i mi se slažemo te zajedno s njima ističemo da svaki brak treba biti građen na tri čvrste hridi, a to su: OPROSTITI, POPRAVITI I ZABORAVITI.

Na taj način svakog dana bračni partneri spajaju i grade mostove zajedničkog života. Svi snovi o kojima sanjamo i kako zamišljamo brak bit će odsanjani i ostvareni samo onda ako budu ispunjeni svi uvjeti koje ovdje navodimo, tj. ako bude uložen zajednički napor jednog i drugog partnera. **TREBA UČINITI SVE DA DRUGI BUDE SRETAN!**

Ružica i Božo Strugar

ZAŠTO POŠTUJEM SVOJE RODITELJE

Svoje roditelje poštujem jer su mi podarili život, ljubav, sreću i moga maloga brata s kojim se i ne slažem, ali ga volim. Poštujem ih jer da nema njih, bila bih nesretna. Zamislite kako je djeci bez roditelja. Oni nemaju osjećaj da su sigurna u ovome okrutnom svijetu. Poštujem ih jer se oni žrtvuju za mene, žele mi dobro iako ponekad mislim da me ne vole i ne žele jer se deru na mene. Uče me da proživim život kakav oni nisu imali.

Mirela Bilanović, 7. b

Svoje roditelje poštujem zato što ih volim i ne bi mogla bez njih. Još uvijek nisam odrasla i trebam ih slušati. Dosadno mi je kad mi govore nešto što ja ne želim raditi i to ne shvaćam, ali ipak se sjetim da oni to govore za moje dobro. U našim godinama svi smo mi bezobrazni i mislimo kako su dosadni i ne želimo ih slušati. Ali ipak bi trebali.

Kristina Kuharić 7. c

Svoje roditelje poštujem zato što su me stvorili, što se brinu o meni, što me vole, što su dobri prema meni, što me razumiju. Poštujem ih jer to Bog želi, i da ne želi, ja bih svoje roditelje poštivala. Svoje roditelje poštujem jer su stariji od mene, jer mukotrpno rade da bih ja imala što jesti. Mislim da bi svako dijete moralo poštovati svoje roditelje i da bi svi roditelji morali voljeti svoju djecu, jer djeca ovise o svojim roditeljima.

Ivana Kraus 7.c

ŠTO OČEKUJEM OD SVOJIH RODITELJA?

Od svojih roditelja ne očekujem ništa. Naučili su me živjeti i voljeti. Podarili su mi čak ono što oni nikad nisu imali. Jedino mi je važno da me vole i da se osjećaju sretno uz mene.

Mirela Bilanović, 7. b

Od svojih roditelja očekujem da me vole i ništa drugo. Da mi kada nešto krivo napravim oprostite i da mi pomažu u teškim trenucima.

Kristina Kuharić 7. c

Od svojih roditelja očekujem da i dalje nastave tako, ali i da paze kako se ne bih previše opustio jer bi moglo doći do loših stvari.

Stjepan Gajan 7.b

I MI SMO ZAVESLALI NA PUČINU

U subotu ujutro mladi iz župa Stupnik, Brezovica i Kerestinec krenuli su na susret hrvatske katoličke mladeži u Šibenik koji se održavao pod geslom “ZAVESLAJ NA PUČINU”. Putovanje je proteklo uz pjesmu i, naravno, molitvu. Prilikom dolaska u Šibenik svatko od nas je dobio šal i vesla te smo se svi zajedno uputili u šibensku luku kako bismo dočekali zagrebačkog nadbiskupa i prisustvovali središnjoj euharistiji.

Uz više od 18 000 mladih iz cijele Hrvatske, ali i iz Italije, Crne Gore, Austrije, Bosne i Hercegovine svetu misu su svojim prisustvom uljepšali i pripadnici hrvatske mornarice. Nakon završetka središnjeg slavlja svi mladi su se uputili k mjestima gdje su trebali biti smješteni. Naši mladi su bili sretne ruke pa su ostali u Šibeniku, smje-

šteni u gimnazijskoj dvorani. Spavanje u vrećama bilo je svima zanimljivo i predivno iskustvo.

U nedjelju ujutro, nakon burno provedene noći, uputili smo se u osnovnu školu na Šubićevcu na svetu misu. Osim svetom misom domaćini su nas oduševili i iznimnom gostoljubivošću, stvarno iznad svih naših očekivanja. Kad smo se konačno “potrpali” u autobus (nakon tri sata čekanja), glaso-

vanjem smo odlučili da se ipak ide u Nacionalni park Krka unatoč lošem vremenu. Vjerujem da nitko zbog toga nije požalio.

Oko šest sati navečer krenuli smo u Zagreb. Iako smo se zbog lošeg vremena vozili malo dulje, zabavljali smo se uz gledanje filmova i sredi- vanje dojmova.

O d u š l j e - vljena mladež dobar je pokazatelj kakav je učinak susret imao na sve nas. Iskustvo koje smo stekli i predivna događanja na kojima smo bili nitko nam neće moći izbrisati iz sjećanja.

Ivana Bolanča

SUSRETI MLADIH ANIMATORA

Mali Lošinj je ovog ljeta bio mjesto okupljanja mladih animatora i predstavnika župnih zajednica Zagrebačke nadbiskupije. Svaki tjedan tijekom cijelog ljeta skupine su se izmjenjivale tako da je školu animatora prošlo oko dvjestotinjak mla-

dih. Susreti su održani u organizaciji Povjerenstva za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije, pod vodstvom vlč. Božidara Tenšeka.

Svaki dan održavane su radionice u kojima smo se upoznavali, razgovarali o vjeri, izmjenjivali iskustva i ideje o načinu rada i druženja u župi. Radionice su imale razne teme, od problema s kojima se mladi često susreću, do euharistije, zajedništva, komunikacije... Cilj okupljanja mladih na razini Nadbiskupije je Druga sinoda koja je u pripremi.

U ovom pripremnom razdoblju Sinode cilj je povjerenstva za Pastoral mladih da se mi mladi što bolje upoznamo. Tako smo 11. i 12. rujna hodočastili u Mariju Bistricu. Broj mladih hodočasnika premašio je sva očekivanja. Bilo nas je oko tisuću. Marija Bistrica još je jedna potvrda da mi mladi trebamo Crkvu, da želimo živjeti istinski kršćanski život, te da želimo sudjelovati u životu Crkve.

Jana Kaić

HODOČAŠĆE MLADIH U MARIJU BISTRICU

11. rujna u ranim jutarnjim satima skupina mladih iz naše župe sv. Ivan Nepomuka krenula je na hodočašće u Mariju Bistricu. Prvi sastanak bio je Čučerju, gdje su nas dočekali mladi iz ostalih krajeva naše nadbiskupije. U župnoj crkvi u Čučerju pomolili smo se i primili blagoslov nakon kojeg smo radosno krenuli pješice prema Mariji Bistrici.

Tamo smo stigli prije svečane sv. mise koja je služena u 12:00 sati u bazilici Majke Božje Bistričke. Nakon mise pošli smo na ručak i dobili raspored smještaja. Popodne smo imali program: molitvena zajednica, sportske igre, izrada plakata i svijeća, društvene igre itd. Slijedio je susret s Kardinalom, doček zagrebačkih hodočasnika i procesija sa svijećama. Navečer je slijedila predstava "Povratak izgubljenog sina", koju su izveli mladići iz zajednice "Cenacollo". Nakon predstave krenuli smo svi prema Bazilici na sat klanjanja, koje je završilo u ponoć.

12. rujna u 9:00 krenuli smo na križni put. Po povratku s križnog puta odmah je slijedila svečana sv. misa koju je predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

Marija Carin

VUKOVAR JE MNOGO DAO ZA HRVATSKU, A HRVATSKA ZA VUKOVAR?

U subotu 23. listopada naša zajednica mladih predvođena kapelanom vlč. Ivicom krenula je na hodočašće u istočnu Hrvatsku. S nama su na put krenuli i vjeroučitelj Pavo Šimović i voditelj smjene u OŠ Lučko prof. Ante Vuletić. Toga tmurnoga jutra krenuli smo ne samo na običan izlet. Taj put je značio i mnogo više svima nama i svakom pojedinačno. Već u rano jutro pjesma se orila iz naših grla i nije nas omela ni hladnoća ni vožnja od nekoliko sati.

Bili smo sretni i na kraju smo došli do našeg prvotnog cilja - Iloka, tj. hodočašća sv. Ivana Kapistranu, gdje se obilježavala i obljetnica 300 g. franjevačkog samostana u Iloku. Misu je predvodio provincijal franjevačke provincije Bosne Srebrne iz Sarajeva fra Mijo Džolan, u zajedništvu s brojnim svećenstvom. Predivna misa na otvorenom uz miris jeseni i šum Dunava, te prekrasna propovijed potaknula nas je da razmišljamo o crkvenom zajedništvu, sličnosti između naših vjera i kultura te saznanju da imamo ono nešto što nam je zajedničko - Svevišnjega.

U obilasku crkve Sv. Ivana Kapistrana slušali smo o njegovu mučeništvu, hrabrosti i otporu koji je pružao u najezdi Turaka, o

spremnosti da brani sve ono u što je vjerovao. Velikodušnošću i franjevačkom dobrotom gvardijana iločkog samostana dobro smo se i pogostili. Obišli smo i cijeli Ilok, dvorac, zidine i saznali o starosti i kulturnom blagu Iloka; posjetili i znamenite iločke podrumce, gdje se ispila i pokoja dobra kapljica.

Nadalje nas je put vodio do Šarengrada, do zajednice "Cenacolo" u Vukovarsko-srijemskoj županiji, do bivših ovisnika koji su svoj spas pronašli u molitvi. Njihove ispovijedi, način rada, borba protiv ovisnosti i poroka te geslo "Mir, molitva i rad" sve su nas potaknuli da se zapitamo je li sve onakvim kakvim se čini, jesu li nam materijalne stvari toliko važne da ne možemo bez njih, bismo li mogli priznati da nismo toliko savršeni i uspješni kako možda mislimo.

I mi bismo trebali molitvom više činiti, liječiti kako svoju dušu, tako i srce, ali i

drugima činiti dobro, biti bliskiji s Bogom i samim sobom i sa svojim bližnjima i tražiti ljepotu u svakom trenutku svog života i sve trenutke dobro iskoristiti. Ti bivši ovisnici su pronašli svoj put, našli su nadu, vjeru i ljubav zahvaljujući Bogu, ali tek kada su dotaknuli dno, tek onda su smogli snage da se odupru. Vjera ih je spasila. Sada su nove ličnosti, spremne ponovno krenuti u novi, drugačiji i bolji život bez pakla ovisnosti i mirom u sebi. Drago nam je da smo im mogli uručiti i naš skromni novčani prilog kao i podijeliti kruh koji su im poslali učenici OŠ Lučko, koji su dan prije imali proslavu Dana kruha u školi.

Nakon Šarengrada smo posjetili Vukovar, simbol stradanja, simbol patnje i svih užasa koji su se dogodili u Domovinskom ratu. Svi su čuli za Vukovar i njegov pad 18. studenoga 1991. godine, ali znaju li stvarno što je Vukovar bio i što je sada. Mnogi znaju što se događalo, ali se ne usude pričati. Težak je to život kada se moramo suočiti s ljudima koji su nam učinili toliko toga preko čega se ponekad ne može prijeći, a onda se mora ponovno zajedno živjeti. Ljudi se trude, pokušavaju i tu im veliku pomoć pruža vjera.

Posjet Vukovaru smo započeli na Ovčari gdje nas je dočekao fra Slavko Antunović. Nakon Ovčare smo krenuli prema vukovarskom groblju branitelja i nevinih žrtava. Na kraju smo posjetili franjevački samostan i crkvu sv. Filipa i Jakova. Svjedočanstvo fra Slavka, koji je i sam bio u Vukovaru do njegova pada i prošao torturu srbijanskih logora, na nas je ostavilo dubok dojam. Iz tog svjedočanstva smo otkrili strašnu agoniju hrvatskog naroda. Naime, nismo znali, a mnogi isto ne znaju da Hrvatska nema spomen-obilježje Domovinskog rata, što bi svakako trebala imati. Vukovar bi trebao biti

iskra, svjetlo, put da uočimo što možemo i moramo učiniti da ponovno vratimo ponos i ukažemo na to što jesmo i što imamo...

Nakon svih mjesta koje smo posjetili mislim da je svatko od nas ponio sa sobom djelićak "proživljenog" i ako je taj mali dio utjecao na našu svijest da činimo dobro, dobili smo mnogo.

Nakon povratka nadam se, da su svi koji su bili na ovom hodočašću uočili nadu da postoji i slijedi novi dan u kojem možemo činiti dobro kako djelima tako i riječima i mislima...

Poruka čitateljima: Obidite Ilok, Vukovar, Šarengrad, doživite ono što smo doživjeli mi, i postanite malo više "ljudi bliži Bogu"!

Tihana Krajačić

Bijeg, Smrt, Tuga, Bol...

I nasuprot tomu

Sreća, Smijeh, Radost, Mir.

Ono što morate je:

Odlučiti sami.

To je izbor koji se pruža,

Pazite, različiti su putevi

kojima možete ići.

Uzak, krivudav vodi svetosti,

Širok, blistav vodi tami.

Uzdajte se u Onoga koji nas stvori.

Hrabro nosite svoj križ

Jer niste sami.

Budite spremni,

Dobro uvijek na kraju pobjedi,

Samo ga morate pronaći,

I nemojte se izgubiti...

Tihana Krajačić

NEZABORAVNO HODOČAŠĆE

LOURDES 16. 07. - 23. 07.2004.

Rano ujutro, nakon dugih priprema, iščekivanja i nestrpljenja, napokon smo krenuli prema dalekom Lourdesu. Nas pedesetak mladih nadziralo je budno oko kapelana Ivica i župnika Vjekoslava te još nekoliko odraslih. Nakon duge naporene vožnje odmorili smo se u Nici, a sljedećeg jutra nastavili dalje.

U kasnim poslijepodnevним satima stigli smo u naše konačno odredište - Lourdes. Kasnije smo imali misu zahvalnicu Bogu na sretnom putovanju. U sljedećih nekoliko dana posjetili smo mnoge crkve, kapelice, katedrale uključujući i podzemnu baziliku. Sve što je lijepo, kratko traje pa smo morali polako krenuti kući. U povratku smo posjetili i Marseille te najljepšu katedralu na svi-

jetu u Milanu. Također smo posjetili i Padovu.

Iako premoreni, svi smo se vratili kući sa širokim osmjesima. Želimo zahvaliti našem kapelanu Ivici, župniku Vjekoslavu i svima koji su nam omogućili i organizirali to prekrasno putovanje.

Vlatka Piškor i Lidija Potočki

TURNIR U MALOM NOGOMETU

Za što bolju proslavu župnog zaštitnika sv. Ivana Nepomuka, u lepezi bogatih i raznovrsnih priprema, održan je 1. svibnja 2004. turnir u malom nogometu u organizaciji župe sv. Ivana Nepomuka na kojem su sudjelovali različiti uzrasti naših župljana i to od ovogodišnjih krizmanika pa do veterana.

Zbog radova na igralištu Osnovne škole Lučko, turnir je održan na igralištu Osnovne škole u Brezovici. Turnir je bio dobro posjećen i protekao je u kršćanskom ozračju i bratskom druženju, te je bila ostvarena ova poznata latinska izreka: "ZDRAV DUH U ZDRAVOM TIJELU". Zahvaljujemo

sponzorima turnira, osobito kleti "Cinkuš" iz Hrv. Leskovca.

Na turniru u športskom nadmetanju 1. mjesto osvojila je momčad "Cinkuš", drugo, na što smo osobito ponosni, momčad krizmanika (8. razredi), a treće momčad NK Hrv. Leskovac.

Zahvaljujemo svim sudionicima turnira i potičem ostale da se iduće godine odazovu na športsko nadmetanje, te da tako doprinesu što boljem tjelesnom i duhovnom rastu svih sudionika, te što boljoj proslavi župnog zaštitnika sv. Ivana Nepomuka.

Ivica Zlodi

TURNIR U STOLNOM TENISU

Dana 25.09.2004. naša župa organizirala je stolnoteniski turnir. Prijavio se popriličan broj sudionika (čak 120) koji su se trudom i strpljivošću natjecali za što bolje nagrade. Natjecanje se održalo po skupinama a najbolji su dobili nagrade.

Nagrada za Fair Play dodijeljena je Tomislavu Flanjaku, dok je nagradu za pobjednika turnira zasluženno osvojio Luka Vučković. Nadamo se da će inicijativa ovog turnira i dalje potrajati u našoj župi kako bi se mladi mogli družiti u sportovima pod okriljem zaštitnika naše župe sv. Ivana Nepomuka.

Nikola Tomečak

NIKOLINJSKO DARIVANJE ZAJEDNIŠTVA

U vrijeme oko blagdana sv. Nikole mnogi ljudi su na mucu kako darovati svoje najmanje i najdraže. Međutim, mladi naše župe nisu imali takvih problema. Mladi ko mladi, uvijek su originalni. Oni su, predvođeni župnim vikarom vlč. Ivicom Zlodijem u nedjelju 5. prosinca u goste pozvali zajednicu mladih iz župe Špansko.

Mladi iz Španskoga su nama darovali prekrasnu večernju misu za mlade koju je predslavio župnik vlč. mr. Stjepan Rusan, a na kojoj je pjevanje predvodio njihov zbor mladih "Maranatha". Nakon mise je naš župnik vlč. Vjekoslav zahvalio župniku i mladima iz Španskog i najavio još nekoliko pjesama za koje su od prisutnih vjernika dobili dugotrajan pljesak.

Da bi darivanje bilo uzajamno, pobrinula se naša dramska sekcija na čelu s Antonijom Kapular. Oni su gostima i nama darovali prekrasnu, suvremenu, nikolinjsku predstavu, za koju je tekst napisala naša župljanka, gospođa Jasenka Miholić-Rukavina iz Demerja. Moramo priznati da su naši glumci postali pravi profesionalci. Već iste večeri je dogovoren još jedan nastup.

Nakon toga smo jedni drugima darovali zajedništvo, kako to i priliči mladima, a za dobar roštilj se pobrinuo naš dežurni "grill-meister" prof. Ante Vuletić. Od mladih bi svi skupa mogli naučiti da je darovati zajedništvo onome koga volimo najvrjedniji dar.

Pavo Šimović

“KRIJESNICE” U PETRIJANCU

Na kraju školske godine naš župnik Vjekoslav Pavlović “Krijesnicama” je organizirao put i izlet u Petrijanec i Varaždin. Krenuli smo u nedjelju 13. lipnja ujutro iz Lučkog. Putovali smo autobusom skoro dva sata. Putem smo molili, pričali, pjevali.

Došli smo u crkvu sv. Petra i Pavla u Petrijancu i tamo je naš župnik predvodio euharistijsko slavlje, a mi smo pjevali. Padala je kiša, pa smo poslije mise bili pozvani u župnu dvoranu i iznenadili se kako su nas krasno počastili. Bilo je svega, pa čak i sladoleda.

Kad smo se najeli, ponovno smo ušli u autobus i krenuli prema velikoj hidroelektrani i razgledali je. Još smo se zadržali u Varaždinu, prošetali po centru i vidjeli veliki kip Grgura Ninskog. Neki od nas su išli na sladoled i kockice. Na povratku u Zagreb nismo smjeli glasno pričati jer je s nama putovao i mali Luka koji je zaspao.

Došli smo u Zagreb i pred našu crkvu sv. Ivana Nepomuka. Pogledao sam na sve strane, ali nije bilo nikoga od mojih. U sebi sam govorio: bilo mi je jako, jako lijepo. U srcu mi je ostao taj divni grad Varaždin. Odjednom se preda mnom stvorio moj tata. Pričao sam mu da mi je bilo krasno i da smo se lijepo proveli i zabavili. Ušao sam u kuću i s nestrpljenjem svima govorio o svom krasnom doživljaju.

*Filip Perić,
4. razred OŠ Lučko*

SADAŠNJOST JE LJEPŠA AKO CRPIMO IZ PROŠLOSTI

KUD "KRALUŠ" iz Stupnika osnovan je 1981. godine pri tadašnjoj mjesnoj zajednici i djelovao je do 1991. godine. Na inicijativu Općinskog poglavarstva 25.10.1998. godine u Stupniku je obnovljen KUD "KRALUŠ" te od tada neprekidno djeluje sve do danas.

U tom razdoblju KUD djeluje na promicanju folklorne kulture te su vidljivi snažni pomoci u njihovu radu. Živeći u folkloru, većina njih postali su svjesni bogatstva duhovne naravi i stvaranja čvrste veze između prošlosti i sadašnjosti s jasnim pogledom na budućnost.

U KUD-u "KRALUŠ" okupljaju se danas mladi ljudi koji lako usvajaju nove programe tako da im svi nastupi imaju stila i smisla, a želja za osvajanjem laskavih priznanja i nagrada stalno je prisutna. Stoga su iza njih brojni nastupi na pozornicama diljem Lijepe Naše, a i boravci u inozemstvu. U samo zadnjih nekoliko godina iz tog opusa izdvojimo nastupe na Brodskom kolu, Đakovačkim vezovima, u TV-emisiji "Za srce i dušu", Općinskim smotrama u Samoboru, te Županijskim smotrama u Velikoj Gorici i Zelini. Tu su i samostalni koncerti u Lovasu, Runovićima, Orahovici, Pušći, Centru za kulturu Novi Zagreb, te od publike i kritike pohvaljen koncert u kazalištu "Kerempuh" u Zagrebu. Naglasimo i to da su "Kraluši" nastupali i na Danu općine Stupnik, Danu općine Krašić, na božićnim nastupima u crkvi Sv. Ivana Nepomuka i Sv. Petra u Zagrebu. U tim lijepim božićnim danima svojom su pjesmom unijeli još više topline u razdragane duše vjernika.

Ne smijemo zaboraviti i to da je članica ovog KUD-a 2001. godine na "Brodskom kolu" ponijela titulu najljepše Hrvatice u narodnoj nošnji, gdje je bila osobito istaknuta ljepota stotinu godina stare stupničke nošnje.

KUD "KRALUŠ" je odlične rezultate polučio i na međunarodnim smotrama folkloru u Italiji, Poljskoj i Mađarskoj, gdje je

Božićni nastup KUD-a "Kraluš" u župnoj crkvi

posebno došlo do izražaja veliko bogatstvo Hrvatskih nošnji i običaja, dakle, prikazali su dio našeg kulturnog identiteta, a svima nama na ponos. U tim su prigodama u svečanim mimihodima baš mladi Stupničani nosili i hrvatsku zastavu. Sve ovo je tim ljepše ako se prisjetimo da su naši slavni pretходnici hrvatsku tamburicu još prije 300 godina na isti način nosili i predstavljali na svim bogatijim dvorovima diljem Europe.

Ova 2004. godina bogata je po broju i kvaliteti nastupa, pa ćemo njih posebice nabrojiti. Održana su dva cjelovečernja koncerta u Zaprešiću i Sesevskom Kraljevcu, zatim niz nastupa na manifestacijama kao što su "Prigorski dani", "Kaj su jeli naši

stari” u Vrbovcu, gostovanja u Malinskoj i inozemni festival u Debrecenu, Mađarska. Posebice moramo naglasiti osvajanje prvog mjesta na Općinskoj smotri u Samoboru, što ih je odvelo na Županijsku smotru u Buševcu, gdje je kritika dala ocjenu: sjajno.

Koreografije koje izvode članovi KUD-a “KRALUŠ” su iz raznih dijelova Lijepe Naše - Baranje, Like, Slavonije, Međimurja itd., a pomno se obrađuju i običaji Stupnika. No nije to sve lako izvesti jer pojedine koreografije iziskuju mnogo truda, muke i znoja tako da većina izvođača kroz ovaj rad postaju samostalne, odgovorne odrasle osobe te stoga samouvjereno vladaju scenom.

Danas KUD “Kraluš” broji oko sedamdesetak članova podijeljenih u dvije dječje i jednu odraslu skupinu. Novost u KUD-u

“KRALUŠ” je ove godine osnovana ženska vokalna grupa “Stupnjarke”, koja je također vrlo aktivna i već je imala niz samostalnih uspješnih izvedbi. Neprestano se uključuju novi članovi, a posebice djeca, koji dobro napreduju i vjerojatno će isto tako dočekati svoje trenutke ponosa i slave.

Da bi se sva saznanja usvojila, potrebni su i kvalitetni i stručni voditelji pa kažimo da danas ove mlade ljude vode doista takvi ljudi. Tako je stručni voditelj odrasle grupe “Kraluš” gosp. Vladimir Kuraja, muzički voditelj gosp. Zoran Jakunić, voditeljica pjevanja g-đica Ivana Šurina i voditeljica dječjih grupa gđica. Helena Jednaček. Njihova stručnost također obećava uspjeh KUD-a, a

svoj doprinos cjelokupnom radu daju i članovi predsjedništva koji se naročito aktivno uključuju prije pojedinih izvedbi, a tu su Martina Pranjčić, Natalija Sračić i Ana Grbac, članice odrasle grupe, koje nesebično pomažu u radu dječjih sekcija.

Svakako da KUD “KRALUŠ” ima ambiciozne planove za narednu godinu. Teško ih je sada sve pobrojiti, ali, to su još brojni nastupi diljem Hrvatske, samostalni koncerti i neizbježan odlazak u inozemstvo.

Ne smije se zaboraviti istaknuti da su za ostvarenje svega potrebna i značajna financijska sredstva. Tu razumijevanje pokazuje Općina Stupnik koja svojim donacijama omogućuje rad i jačanje materijalne baze KUD-a, jer bez toga one ne bi sigurno mogao funkcionirati, stoga zahvaljujemo onima koji u Općini imaju sluha te daju svoju potporu

za ovakav rad.

Bio je ovo samo jedan dio iz bogatog opusa KUD-a “KRALUŠ”, koji poprima status folklornog ansambla. Moglo bi se još mnogo pisati o njihovom radu, o iznimnom i korisnom zajedničkom druženju i stvaranju prijateljstava koja često ostaju i trajna, ali o tome nekom drugom zgodom. No, bitno je reći da su oni ipak čuvari slavne tradicije naših djedova i baka te da im pripada reprezentativno mjesto na folklornoj sceni.

*Nada Ćuk,
predsjednica KUD-a “Kraluš”*

KUD "ORAČ" LJETOS "DUBOKO ORAO" PO HERCEGOVINI

Na poziv župnika i upravitelja svetišta Presvetog Srca Isusova iz Studenaca kod Ljubuškog, članovi našeg KUD-a "Oráč" iz Demerja proveli su nekoliko prekrasnih dana u Hercegovini. Povod tom gostovanju je bio Dan župnog zajedništva koji se tradicionalno u toj župi slavi u subotu prije Velike Gospe. Tom prigodom okupljaju se svi župljani koji tamo žive kao i oni koji su odselili. Putovanje iz Zagreba je bilo ugodno i bez teškoća.

Članovi KUD-a "Oráč" na slapovima Kravice

U Međugorju su ih dočekali župni vikar vlč. Ivica Zlodi i vjeroučitelj Pavo Šimović, koji su tih dana bili na odmoru. Posjet Međugorju je bio privatne naravi. Nakon osvježenja, večernje mise i večere svi su slobodno organizirali svoje vrijeme. Prvu noć su prenoćili u Međugorju, a jutarnji pljusak ih je ohrabrio da nauče i hercegovačku himnu

"Dođi da vidiš". U popodnevnim satima su krenuli prema susjednoj župi u Studence, što je bio i krajnji cilj njihova putovanja.

Prolazeći kroz Zviroviće, rodno mjesto vjeroučitelja Pave Šimovića, on im je u autobusu objašnjavao potankosti o ovim krajevima, ali se sjetio i uspomena iz djetinjstva. Približavajući se Studencima, uzbuđenje i znatiželja su se povećali. Na velikom župnom parkiralištu ih je srdačno dočekaó neumorni i revni župnik don Damjan Ra-

guž. Veliki broj osobnih automobila i nekoliko autobusa, te mnoge osobe u narodnim nošnjama naviještalo su veliko slavlje.

Nakon susreta, dobrodošlice i preoblačenja svi su krenuli prema Svetištu. Crkva na otvorenom bila je u cijelosti popunjena. Svečanu večernju misu, u kojoj je koncela-

brirao i naš kapelan vlč. Ivica, predvodio je don Jakoslav Banić, mladomisnik iz Splitske nadbiskupije te održao prigodnu propovijed koja se nekoliko dana poslije mnogo komentirala.

Na misi su, uz domaći župni zbor i mandolinski orkestar "Zlatno srce", nastupili i članovi našeg KUD-a "Oráč" s nekoliko

marijaskih pjesama na kajkavskom dijalektu. Nakon mise program je nastavljen na ljetnoj pozornici župne livade podno župne kuće. U programu koji je zapravo bio mala smotra folklora nastupilo je šest KUD-ova. Svi nastupi su nagrađeni burnim pljeskom, ali nećemo pretjerati kad kažemo da su domaćini, KUD “Studenčica”, izvedbom

“Linda” i naš KUD “Orač” svojim nastupom izazvali najviše oduševljenja.

Nakon bogatog programa koji je vodio kapelan don Ivan Bebek uslijedila je okrjepa i narodno druženje i veselje za preko tisuću nazočnih. Tek u kasnu noć članovi našeg “Orača” išli su spavati kod obitelji domaćina. Tu su se dogodila mnoga lijepa poznanstva i prijateljstva pa za spavanje i nije bilo vremena. Sutradan, na Veliku Gospu, ranu svečanu misu u Svetišću je predvodio naš kapelan Ivica Zlodi i održao vrlo nadahnutu i zapaženu propovijed. Drugu svečanu misu je predvodio vlč. Branko Šimović, stric našeg vjeroučitelja.

Nakon mise je vjeroučitelj Pavo proveo članove “Orača” kroz Svetište i opširno im protumačio sve detalje skladno i lijepo uređenog Svetišća. Potom je došla na red okrjepa na župnoj terasi koju je priredio velikodušni i nesebični župnik don Damjan sa suradnicima. Nakon oproštaja s don Damjanom i dragim domaćinima, naš autobus je krenuo prema obližnjim slapovima Kravice.

Uistinu nitko nije mogao povjerovati da u ovom kamenu i kršu postoje “Male Plitvice”. Nakon pršuta kod don Damjana dobro je došlo osvježenje u ovom prekrasnom ambijentu. Svima se bilo teško rastati od ljepote ovog mjesta i podneblja. Sve što je lijepo, traje kratko pa i ovaj posjet Hercegovini. Uz mnoge lijepe uspomene svi su sa sobom u Zagreb ponijeli i jednu novu sliku o pitomoj Hercegovini te jednostavnosti i gostoljubivosti njezinih stanovnika.

Pavo Šimović

DESET SAVJETA RODITELJIMA

BOLESTI OVISNOSTI - KAKO IH PREPOZNATI I PREVENTIVNO DJELOVATI

Često se putem televizije i dnevnog tiska suočavamo s vijestima o tragičnim posljedicama koje izazivaju bolesti ovisnosti. Tragično je i saznanje da djeca, najčešće učenici osnovne i srednje škole, postaju ovisnici o drogi, alkoholu i duhanu. Roditelji su ti koji mogu i moraju pomoći djetetu da ne postane ovisnik, jer imaju posebnu mogućnost djelovanja na području borbe za zdravlje svoje djece. Oni mogu najotvorenije razgovarati sa svojim djetetom o opasnostima vezanim uz uzimanje alkohola, duhana i opojnih droga i pripremiti ga za mogući pritisak od strane vršnjaka. U tome će vam, roditelji, pomoći i ovih deset savjeta.

1. Razgovarajte sa svojim djetetom o alkoholu i drugim drogama. Tako možete provjeriti krive stavove kod svog djeteta kao "ionako svi puše, piju i drogiraju se".

2. Naučite, zaista, slušati svoje dijete jer će ono rado s vama razgovarati kad mu riječima i ponašanjem dajete do znanja da ga slušate.

3. Pomozite svojem djetetu da stekne pozitivno mišljenje o sebi. Vaše dijete će se osjećati uvažavano kad pohvalite i nagradite njegove napore te kad ste korektni u vrednovanju njegovih aktivnosti.

4. Pomozite svojem djetetu da izgradi čvrste vrijednosti. Samo čvrste vrijednosti ohrabrit će vaše dijete da radije kaže "NE"

nego da podlegne pritisku svojih vršnjaka. Budite dobar primjer svojem djetetu. Vaše navike i ponašanje mogu dosta utjecati na predodžbe koje vaše dijete može imati o duhanu, alkoholu i drogama.

5. Pomozite svojem djetetu da se suočava s pritiskom vršnjaka. Dijete koje ima iskustvo da je voljeno trebat će vašu potporu da kaže "NE" nagovaranju vršnjaka na prvu cigaretu, alkohol ili nešto drugo.

6. Postavite obiteljska pravila. Unaprijed utvrđena pravila u obitelji utjecat će na neuzimanje alkohola ili pušenja cigareta jer će vaše dijete znati što slijedi ako se ona prekrše.

7. Podržite zdrave i kreativne aktivnosti kod svojeg djeteta. Hobiji, školska događanja i sportske aktivnosti mogu pomoći vašem djetetu da ne počne uzimati alkohol, duhan i ostale droge iz dosade.

8. Udružite se s drugim roditeljima u grupu. Ona će davati podršku vašim na-

porima u odgoju koji provodite kod kuće. Što učiniti ako sumnjate da problem već postoji? Možete naučiti prepoznati znakove uzimanja alkohola, duhana i ostalih droga te potražiti pomoć.

9. Znakovi koji upozoravaju na zlouporabu sredstava ovisnosti kod adolescenata: zapušten izgled/higijena, doživljaj sebe kao manje vrijednog, loše ocjene u školi, nastupi nasilnosti kod kuće, učestala uporaba kapi za oči, neočekivani gubitak na težini, nakit koji podsjeća na droge, nejasan govor, povreda kućnog reda izlazaka, bježanje od kuće, ožiljci na koži, agresivnost prema članovima obitelji, dah na kemikalije, staklasti pogled, crvenilo očiju, nestanak vrijednih stvari, posjedovanje neočekivanih vrijednih stvari, krađa/posuđivanje novca, promjena društva prijatelja, depresivnost, udaljavanje, apatija, nerazborito ponašanje, nedostatak brige za budućnost, odbacivanje obiteljskih vrijednosti, nepoštivanje roditelja, lažljivost/nepoštenje, podlo ponašanje, preziranje posljedica, gubitak interesa za zdrave aktivnosti, uvredljiv govor, manipulativnost/orijentiranost samo na sebe, manjak motivacije, besposličarenje.

10. Ako sumnjate ili znate da vaše dijete boluje od bolesti ovisnosti, potražite pomoć u sljedećim centrima za sprečavanje i izvanbolničko liječenje ovisnosti: Državni centar za suzbijanje ovisnosti pri KB "Sestre milosrdnice", Vinogradska c.29 tel.:01/3787750; Centar za alkoholizam i druge ovisnosti "Vrapče", Bolnička 32, tel.: 01/3780666; Centar za prevenciju ovisnosti grada Zagreba, Park prijateljstva 1 tel.: 01/3830066; Savjetovalište Park prijateljstva 1 tel.:01/3830088.

*mr.sc. Gordana Prljević,
dr. med., spec. opće medicine*

GROBLJE JE NAŠE OGLEDALO

Mislim da ne prođe nijedan dan u našim razmišljanjima, a da se ne sjetimo naših najmilijih koji, na žalost, nisu više među nama. I tako se sjetimo našega groblja misleći pritom posvećujemo li dovoljno pozornosti i mi sami, a i djelatnici "Gradskih groblja" koji su preuzeli brigu o groblju. Moramo priznati da na to najčešće mislimo u situaciji kad nam se dogodi ono što nitko ne želi.

Svjedoci smo da većina naših građana posvećuje veliku pozornost i uređenju grobova svojih najmilijih. Nažalost, ima i onih koji to čine vrlo rijetko, samo oko blagdana Svih Svetih. A imamo i dio građana kojima je groblje mjesto za neke druge poslove i zabave. Ti nam zadaju dosta brige i problema. Nastojimo ih svesti na što manju mjeru.

Djelatnici "Gradskih groblja" htjeli bi da naši građani budu zadovoljni izgledom groblja, da ga rado posjećuju i uređuju te da ono bude ogledalo svih nas.

Djelatnici "Gradskih groblja"

USTA SU OGLEDALO ZDRAVLJA

Usta su simbol stvaralačke moći i emocionalnog stanja čovjeka. Kroz taj otvor prolaze riječi i hrana. Ona mogu zapovijedati, graditi, poniziti i uništiti. Usta su vrata pakla i raja. Prema nekim narodima usta su glavni organ komunikacije s Bogom.

Mnoge bolesti organskog i psihičkog podrijetla mogu se manifestirati u ustima. Simptomi su pečenje, trnjenje, pikanje, bol i suhoća. Pečenje može izazvati lokalne

sastoji od uzimanja mikrobioloških uzoraka (npr. kod bakterijskih, gljivičnih i sličnih oboljenja). Liječenje mekim laserom kod neuralgie trigemini i liječenje aphtae pokazuje rezultate. Psihogeni poremećaji koji izazivaju pečenje iziskuju uzimanje antidepresiva i anksiolitika. Primjenjuje se i autogeni trening kojim se postiže relaksacija organizma. To je kombinacija hipnoze i psihoanalize.

iritacije (loše izrađeni protetski nadomjestci) ili infekcije uzrokovane bakterijama ili gljivicama (SOOR-candida a.). Poremećaji rada žlijezda slinovnica, manjak hormona, imunološke bolesti te razni lijekovi također mogu izazvati pečenje usta.

Psihički poremećaji koji najčešće uzrokuju pečenje u ustima su depresije, anksioznost te stres i strah. Potrebno je izraditi dobre protetske nadomjestke. Liječenje se

CORSODYL

Idealan je za liječenje i sprečavanje gingivitisa (upale desni), stomatitisa i stomatopiroze (pečenje usta) uzrokovanog zubnom protezom, SOOR-a (uzrokuje gljivica candida albicans) te kao pomoć pri zacjelivanju rana nakon kirurških zahvata.

BOL

Najneugodnije ljudsko iskustvo je bol. Subjektivna priroda boli otežava procjenu njezine jačine odnosno intenziteta. Pacijentov opis pruža točan dokaz o postojanju i jačini boli. Panadol Extra dovoljno je jak da pobijedi dentalnu bol (zubobolje). Izbjegava se rizik krvarenja. Može se uzimati na prazan želudac.

U sastavu mu se nalazi paracetamol i kofein. Ne preporuča ga se uzimati s drugim proizvodima koji sadrže iste sastavne tvari. Doziranje mu je 2 tablete dnevno (najviše 4x dnevno), odnosno po potrebi. Ne preporuča se djeci mlađoj od 12 godina i osobama koje su preosjetljive i alergične na paracetamol.

UPALA ČELJUSTI I OKOLNIH TKIVA

Uzrok infekcije je inficirani kanal zuba, a rjeđe periodontalni (potporni) prostor zuba. Upala može nastati krvnim putem

ili od otvorene rane. Kronična upala periapaksa nastaje nakon propadanja zubne pulpe (živca). Kanal zuba postaje hranilište za bakterije. Iz kanala infekt napada periodont oko vrha korijena zuba, koji postupno zahvaća kost. Takvo žarište može godinama biti bez simptoma upale i otkriva se tek pregledom i rendgenogramom.

Postoji ravnoteža između patogenosti bakterija i obrane organizma. Kad se ravnoteža naruši, upala može prijeći u akutnu, odnosno subakutnu fazu. U subakutnoj fazi glavni simptom je bol. Bolesniku zub izgleda produžen. Bol se pojačava na zagriz i kad je glava bolesnika u vodoravnom položaju. Hladna voda stišava bol, a topla pojačava. Analgetici donekle stišavaju bol. U akutnoj fazi bolesti bol je pulsirajuća. Ona se pojačava na dodir zuba jezikom. Analgetici, uzeti na usta, nisu dovoljni, već intravenski. Antibiotici su pomoćne terapije. Važno je omogućiti drenažu periapikalne regije kroz

korijenski kanal (trepanacija zuba). U kanal se ne smije stavljati uložak.

PARODONTOPATIJE

Ovdje je infekt u gingivalnom i koštanom džepu. Zub je bolan i produžen, kao i gingiva (okolno zubno meso). Zub je pomičan. Rendgenogram pokazuje prosvjetljenje u predjelu koštanog džepa. Liječenje se sastoji u ispiranju gingivalnog džepa i apliciranju antibiotske masti s dodatkom hidrokortizona. Sigurnija je kirurška ekskoleacija džepa. Zatim se ispere fiziološkom otopinom, ispuni antibiotskom masti i tamponira jodoformnom gazom.

APSCESI

Odontogena upala je gnojna upala i to oštrogričena. Od odontogenog žarišta infekt prodire na površinu kosti. Gnoj podiže periost. Otok postaje veći, bol jača na palpaciju. Gnoj prolazi periost i dolazi pod sluznicu te nastaje submukozni apsces koji se zove parulis. Gnoj probija sluznicu i nastaje gnojna fistula. Bol je manja intenzivna. Liječenje apscesa je incizija (rezanje skalpelom), ispražnjenje apscesa (drenaža) i vađenja zuba uzročnika. Ako je zub važan za protetiku, može se pokušati s liječenjem zuba ukoliko je zub jednokorijenski. Incizija i drenaža rade se pod provodnom ili općom anestezijom. Površinska anestezija se ne primjenjuje jer se anestetik ne smije injicirati u upaljeno područje. Antibiotici su potpora i pomoćno sredstvo kirurškoj terapiji. Antibiotici se daju u propisanim dozama i bez prekidanja.

*Pripremila dr. Nada Golub Lovrić,
stomatolog*

PASTORALNI PLAN

Nakon godišnjih odmora najuži pastoralni tim (vlč. Vjekoslav Pavlović, vlč. Ivica Zlodi i vjeroučitelj Pavo Šimović) izradio je pastoralni plan za tekuću pastoralnu godinu. Budući da je njegov dio već realiziran u ovom broju *Brazde* donosimo raspored događanja od prosinca do kolovoza 2005.

PROSINAC

05. 12. Gostovanje mladih iz Špan-skog i proslava Nikolinja

12. 12. 3. nedjelja Došašća - duhovna obnova za roditelje krizmanika koju predvodi don Stjepan Matijević, salezijanac, župnik na Jarunu

13. 12. do 23. 12. Zornice - svakim radnim danom u 6:00 sati

15.12. - Duhovna obnova za roditelje ostale školske djece koju predvode dr. fra Mirko Mataušić, teolog i komunikolog, te Vesna Gračner, prof. psihologije

24. 12. Badnjak - u 19:30 sati priredba KUD-a "Orač" u domu Sijač;

- u 20:00 polnočka za djecu i starije osobe;

- u 24:00 polnočka (nastup i božićni program KUD-a "Kraluš")

25. 12. Božić

26.12. do 11.01. 2005. Blagoslov obitelji

VELJAČA

05. 02. Fašnik u Demerju

10. 02. Hodočašće u Krašić

13. 02. Župna tribina

27. 02. Križni put, Ježdovec (početak u 13:00 sati)

OŽUJAK

06. 03. Križni put, Gornji i Donji Stupnik

13. 03. Križni put, Hrvatski Leskovac

19. 03. Roditeljski sastanak za roditelje prvopričesnika

20. 03. Cvjetnica, Križni put, Lučko

27. 03. Uskrs

TRAVANJ

02. 04. Roditeljski sastanak za roditelje krizmanika

03. 04. Bijela nedjelja - Prva Pričest

09. 04. Izlet pastoralnih suradnika

17. 04. Krizma (orijentaciono)

SVIBANJ

07.- 15. 05. Devetnica u čast sv. Ivana Nepomuka, župni blagdan

16. 05. Sv. Ivan Nepomuk, župni blagdan

26. 05. Tijelovo (tijelovska procesija)

LIPANJ

05. 06. Hodočašće prvopričesnika i roditelja

12. 06. Hodočašće krizmanika

19. 06. Te Deum (misa zahvalnica)

SRPANJ

17. 07. do 24. 07. Hodočašće mladih u Rim

30. 07. Župno hodočašće u Mariju Bisticu

KOLOVOZ

20. 08. Župno hodočašće na Trsat

DEVETNICA U ČAST SV. IVANU NEPOMUKU

(od 07. do 15. svibnja u 19:00 sati)

07. 05. Dan mladih na razini dekanata -sv. misu predslavi i propovijeda prof. dr. Željko Tanjić, a nakon mise druženje mladih u domu "Sijač"

08. 05. Majčin dan - sv. misu predslavi i propovijeda o. Iko Mateljan, provincijal dominikanaca

09. 05. Dan predškolske djece - sv. misu predslavi i propovijeda prof. dr. Alojzije Hobljaj

10. 05. Dan prvopričesnika i krizmanika - sv. misu predslavi i propovijeda vlč. Božo Cindori, župnik iz Kerestinca

11. 05. Dan školske djece i roditelja - sv. misu predslavi i propovijeda vlč. Vlado Cvetnić, župnik iz Brezovice

12. 05. Dan mladih naše župe - sv. misu predslavi prof. dr. Tonči Matulić

Nakon mise bit će tribina za mlade na temu: MLADI PRED IZAZOVOM KRŠĆANSKOG MORALA (dr. Matulić).

13. 05. Dan duhovnih zvanja - sv. misu predslavi i propovijeda fra Milan Krišto, franjevac s Kaptola. Na misi gostuju sestre karmelićanke BSI iz Hrvatskog Leskovca, sestre Klanjateljice krvi Kristove te "FRAMA"

14. 05. Dan umirovljenika i starijih osoba - sv. misu predslavi mons. Franjo Bosnar, rektor crkve sv. Josipa u Hrvatskom Leskovcu

15. 05. Smotra folkloru u 16:00 sati u OŠ Lučko, a u 19:00 sati svečana sv. misa koju predslavi i propovijeda don Damjan Raguž, župnik i čuvar svetišta Presvetog Srca Isusova, Studenci - Hercegovina

BOŽIĆNI RECEPT

(za svaki dan u godini)

Potrebni sastojci:

- 1 kg dobrote
- 2 dl strpljivosti
- 100 g blagosti
- 1 zrnce nade
- 1 doza povjerenja

Dodati:

- 3 pregršti razumijevanja
- 1 paketić razboritosti
- nekoliko stručaka sućuti
- šaka poniznosti
- 1 veliku mjeru dobre volje, prethodno začinjene s mnogo smisla.

Promiješajte,

zagrijte na temperaturi svoga srca,

ostavite da se malo ohladi i imat ćete

LIJEP DAN.

Skuhali smo i kušali. Izvrsno je.

U V J E R I T E S E!

MOLITVA ZA SINODU

Bože, oče svemogući i dobri Oče!
Ti si nas u Kristu izabrao prije vjekova,
da bismo bili tvoj sveti narod.
Otvori nam srce
nadi i milosti Sinode
kao tvom pozivu
na obnavljanje zajedničkog doma
naše svet Zagrebačke Crkve,
da u svijetu bude vidljivi znak tvoje ljubavi
koja prihvaća, oprašta i spašava.
Gospodine, Isuse, dobri pastiru!
Ti vodiš Crkvu na životne pašnjake.
Daj da zajednički dijelimo
radosni napor Sinode,
kao put novoga navještaja Radosne vijesti.
Daj da u vjerničkim zajednicama
poraste glad za tvojom riječju
i da je svjedoče životom,
preobražavajući svijet na sliku tvoga Kra-
ljevstva.
Duše Sveti, dare Ljubavi!
Poslan si od Oca i Sina,
da bi nas vodio prema zreloj vjeri.
U srcima svih vjernika,
pobudi iskrenu želju za solidarnošću,
kako bi Sinoda bila djelatan odgovor na oče-
kivanja ljudi.
Podari nam snagu svjedočenja;
budi zalag našeg jedinstva,
izvor utjehe i nade
te sigurnost prepoznavanja istine!
Blažena Djevice Marijo, Majko Crkve!
U zajedništvu sa svetima
koji su nosili Evanđelje
u hrvatskoj Domovini,
prati naše korake,
da bismo zajedno živjeli događaj Sinode
kao dar nove Pedesetnice
kako bi svaka kršćanska zajednica
postala kvascem čovječnijega društva.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

DOHAJA BOŽIĆ

*Dohaja Božić, se je bliže i bliže,
kak da je čera bilo, a ne loni.
Se smu ti pripravili v srcu i f iže,
samo dojadi k nam i znami ostani.*

*Hižu su mo mati vredila,
pode oribala i žuto namazala,
firunge je zvodila i oprala,
na Tvoje slike je romu pofarbala.*

*Gledaš me žnje, moj Isusek,
kak da mi očeš reći i poručiti
da si tu znami, uvek i zanavek,
da drugač nebu i nemre biti.*

*Pri polnočke ti se budu opet poklonili
Pedu si, Joža bu pak lampoš nosil.
Pevali bumo i mojke tvoje zafolili.
Ona te zrodila, kaj buš za nas Oca
prosil.*

Jasenska Miholić-Rukavina

EUROKAMION
Ilica Rilje, dipl. oec.
Direktor
Tel: (01) 6531 522
Fax: 6531 513
GSM: (091) 1000 306
Eurokasion d.o.o.
Karlovačka 98
10020 Zagreb
IVECO
Vrijednost za Kupce

PRIMAT-RD d.o.o.
Zastavnice 11
10251 Zagreb, Hrvatski Leskovac
Croatia, phone +385 1 6593-444
<http://www.primat-rd.hr/>
RD
BRUNO DUJMOVIĆ, B.Sc.
General Manager, Member of the Board
phone +385 1 6593-441; fax: +385 1 6593-490
e-mail: bruno.dujmovic@primat-rd.hr
CERTIFIED QUALITY SYSTEM
SINCERT

NAŠI SPONZORI

Republika Hrvatska
Ministarstvo kulture

Općina Stupnik
Općinsko poglavarstvo

Iduće godine navršava se 300 godina postojanja kapele sv. Benedikta. Tim povodom je počela njezina temeljita obnova iznutra. I vi možete dati pomoć za njezinu obnovu.

Tomislav Dušak dipl. oec.
Direktor
Trgovačka ulica 3, 10255 Stupnik, Croatia
Tel.: ++385 (0)1 6555 333 ▲ Fax: +385 (0)1 6555 900
e-mail: tomislav.dusak@massive.hr

Puškariceva 11 e
HR-10250 ZAGREB-Lučko
Tel.: ++385 /1/ 6548-410
++385 /1/ 6548-411
++385 /1/ 6548-412
Fax: ++385 /1/ 6548-413
E-mail: gbm@zg.tel.hr
www.tel.hr/gbm
Mobitel: 098-227-015

MLADEN GLOWATZKY
dipl. ing.
DIREKTOR

MARINO-LUČKO

VINKO MARINOVIĆ
direktor

10250 LUČKO
PRODAVAONA:
F. Puškarića 102 b

tel.: 01/65 30 661
fax: 01/65 31 024
mob.: 098/35 42 97

Autoprijevoznik
"Stopić"

Andrija Stopić

ZG, Zastavnice 20d, Tel. 01/65 78 733, 098/41 30 03

Zvonimir Iviček
direktor
"IVIČEK" d.o.o. generalni zastupnik Glasurit autolakova za Hrvatsku
ZAGREB, HRVATSKA
Hrvatskoselska 32, 10250 Lučko
tel: +385/ 1/ 6530-543
fax: +385/ 1/ 6530-549

E-mail: ivicek@zg.tel.hr

Izrada vjenčanica i svečanih haljina,
opreme za krštenje i ostale svečane
prigode, iz našeg ili donešenog
materijala

Nada Pipić

Horvatinci 1, Stupnik
Tel.: 01/658 83 28
Mob: 098/171 85 21

"TOLIC"
USTANOVA ZA ZDRAVSTVENU
NJEGU I REHABILITACIJU U KUĆI

Zagreb, Ježdovec, Ježdovečka 108e,
Tel.: 01/65 26 718, 65 26 698, 098/221 595
099 / 535 037

KERSCHOFFSET d.o.o.
PODUZEĆE ZA GRAFIČKU DJELATNOST
I NAKLADNIŠTVO
utemeljeno 1969.

DAMIR KAUTERO
tehnolog

10250 Zagreb, Ježdovečka 112
Tel.: 01/6560 222; Fax: 01/6560 223
damir.kautero@kerschoffset.hr

www.kerschoffset.com

FOTO STUDIO "DUGA" IZRADA FOTOGRAFIJA
FOTO I VIDEO SNIMANJE

Knežević

Lučko, Puškarićeva 102B
Tel.: 01/ 65 25 961
Mob.: 098/ 663 156
Privatno: 01/ 65 60 366

Klet Cinkuš

Demerje 142/1
tel: 01- 6578 907

D.O.O. ZA GRADITELJSTVO,
PROIZVODNJU,
TRANSPORT I TRGOVINU
www.betonluccko.hr

DANICA JELENIĆ ing. arh.
direktor

10250 Zagreb -Lučko
Ventilatorska 4
Hrvatska

Tel.: 385 /1/ 65 30 600
385 /1/ 65 30 107
Fax.: 385 /1/ 65 30 070
E-mail: jelenic@betonluccko.hr

BLAGOSLOV OBITELJI

Kod slavenskih naroda, posebice kod nas Hrvata katolika, u božićne dane postoji lijep običaj “blagoslov obitelji”. Svećenik time, jednom godišnje, obavlja pastoralni posjet obiteljima koje žive na području njegove župe.

Što je to blagoslov obitelji? Sam pojam blagoslov ima višeznačnu vrijednost. Najredovitije je to zazivanje nad nekim za moć plodnosti života, za snagu da pobijedi neprijatelje, da održi svoje ime, da započeti posao dovrši do kraja, dakle, manje-više za materijalno obilje i društveni položaj koji je istodobno znak božje naklonosti. Riječi i želje su uvijek popraćane vanjskim znakovima i gestom polaganja ruku, a kod nas kršćana redovito je tu i znak križa načinjen desnom rukom nad sobom ili stvari nad kojima se zaziva ili podjeljuje Božja moć.

U svečanim prigodama blagoslovi se dijele škropljenjem blagoslovljenom vodom u znaku križa i popratnom molitvom, riječima želje. Kao što su mnoge duhovne vrijednosti izgubile svoje dostojanstvo, tako je i s blagoslovom obitelji. Zato, vratimo dostojanstvo blagoslovu obitelji. Možda si postavljate pitanje kako, odnosno što treba učiniti.

Budući da je blagoslov obitelji molitveni susret članova obitelji, svećenika i pratitelja, potrebno je učiniti molitveno ozračje, a to znači:

- NAJPRIJE UGASIMO TV I RADIO DA NAS NE OMETAJU U TRENUTKU MOLITVE. NEKA MOLITVA BUDE IZREČENA U SABRANOSTI SVIJU NAS.

- BILO BI LIJEPO AKO BI SE NA STOLU NAŠLA SVIJEĆA I SVETO PISMO;

- DARIVANJE OBITELJI SVEĆENIKA I CRKVE NIJE OBVEZNO PRILIKOM BLAGOSLOVA OBITELJI, ZATO ONO NIPOŠTO NE SMIJE BITI ZAPREKA ZA SVEĆENIKOV DO LAZAK U OBITELJ. NEKA DARIVANJE SVAKAKO BUDE POSLIJE MOLITVE;

- NAKON MOLITVE PREDVIĐENO JE VRIJEME ZA RAZGOVOR, PITANJA, ALI NI TO NE MOŽE TRAJATI U NEDOGLED JER I DRUGI ČEKAJU SVEĆENIKA ISTOG DANA. AKO POSTOJE RAZLOZI ZA DULJI RAZGOVOR NEKA SE PRILIKOM POSJETA SVEĆENIKA NAJAVE ZA RAZGOVOR, NEKI DRUGI DAN POSLIJE BLAGOSLOVA OBITELJI;

- VRIJEME BLAGOSLOVA OBITELJI NIJE NIPOŠTO OGRANIČENO NEKIM CRKVENIM ZAKONOM, A POGOTOVO NE NPR. BLAGDANOM SV. TRI KRALJA ILI PAK PRAVOSLAVNIM BOŽIĆEM, VEĆ TRAJE VREMENSKI TAKO DUGO DOK SE NE POSJETE SVE OBITELJI U ŽUPNOJ ZAJEDNICI;

- ZNAMO DA SU NAŠI LJUDI VEOMA DAREŽLJIVI I DA VOLE POČASTITI I U OVAKVIM PRIGODAMA, NO, NEMOGUĆE JE SVIMA ISPUNITI ŽELJU. PREDLAŽEMO DA JEDNA OBITELJ PRIPREMI ZA SVEĆENIKA I PRATIOCA OBJED KADA SE NALAZI U VAŠOJ ULICI, ODNOSNO U VAŠOJ BLIZINI. SVAKAKO JE DOBRO TO SA SVEĆENICIMA DOGOVORITI NEKOLIKO DANA UNAPRIJED. TAKO ĆE SVEĆENICI I PRATIOCI IZGUBITI MANJE VREMENA ZA OBJED, POGOTOVO AKO BUDU DALEKO OD ŽUPNOG DVORA;

- I NA KRAJU OVIH PRIJEDLOGA, PREDLAŽEMO I OVAJ: TOG DANA KUĆNE LJUBIMCE, POGOTOVO PSE, STAVITE NA NJIHOVA MJESTA IZ KOJIH NEĆE MOĆI OMETATI POSJET SVEĆENIKA VAŠOJ OBITELJI.

Vaši svećenici.

RASPORED BLAGOSLOVA OBITELJI

NEDJELJA, 26. PROSINCA	
STUPNIČKI OBREŽ, ŽITARKA	Micani, Botinka i Dvorski put, Žitarka
HRV. LESKOVAC	Leskovački brijeg, Kostanjevička, Stojnička, Krasnička
PONEDJELJAK, 27. PROSINCA	
ST. OBREŽ STUPNIK	Stupnički obrež i Stupničkoobreška. Gorenska, Trdakova, Kratka i Lipovac.
H. LESKOVAC	Podokička, Molbička, Mladinska, Skradinska i Stara cesta
UTORAK, 28. PROSINCA	
STUPNIK	Gornjostupnička, Gornjostupnički odvojak, Gradek, Prudnice, Trgovenska, Horvatinci, Domovićevo brijeg i odv., Medcestami i Lopuhi.
H. LESKOVAC	Bedekova od br. 1 do pruge, Ul. 15. trvnja 1944, Mejna i Biljanska
SRIJEDA, 29. PROSINCA	
STUPNIK	Domovićevo, Kobasi, Kovačičko, Runtasi, D. Novaka, Selište, Pavlovička, Majdačka i Jugova
H. LESKOVAC	Pilinka, Pavlovačka, Krška i Ribarska
ČETVRTAK, 30. PROSINCA	
STUPNIK	Donjostupnička, Japjeci, Meglajci, Katričeki i Katrići
H. LESKOVAC	Ciglarska, Prečna, Pružna i Novi put.
PETAK, 31. PROSINCA	
STUPNIK	Sv. Benedikta i odv., Vernička, Drobilina I. i II.odv.
H. LESKOVAC	Jezeranska, Uska, Povrtnica, Potočna i Ivančica.
NEDJELJA, 02. SIJEČNJA	
STUPNIK	Drobilina, Štefanjska, Žužići, Žužići I. i II. odv.
H. LESKOVAC	Zastavnice
PONEDJELJAK, 03. SIJEČNJA	
STUPNIK	Božići, Božići I. i II. odv., Topoljsk
LUČKO	Hrastovička, Lasinjska, Prkanj, Bedekova i Poljski put.
H. LESKOVAC	Travarsko, Travarski odvojak, Kalinova i Povrtlarska
UTORAK, 04. SIJEČNJA	
LUČKO	Puškarićeva i dio Gaja
H. LESKOVAC	Bedekova (od pruge do kraja), Povrtlarska i dio Zelene.

SRIJEDA, 05. SIJEČNJA	
LUČKO	Nastavak Gaja, Starča, i Lučko.
H. LESKOVAC	Nastavak Zelene, Graševačka, Gajić, Tvornička, Markulinka i Nedjeljska
ČETVRTAK, 06. SIJEČNJA	
LUČKO	Kanalska, Karlovačka, Ventilatorska, Hojnikova, Bugarova , Zgrabljiceva i Deličeva
DEMERJE	Demerje do broja 20 (Kolinger) i uz Glavnu cestu prema Brezovici
PETAK, 07. SIJEČNJA	
LUČKO	Hrvatskoselska, Dolenica i Rožmanka.
DEMERJE	Demerje od br. 21. do br. 82 (Svedrović
SUBOTA, 08. SIJEČNJA	
LUČKO	Ivičeki, Unčanska, Lučki odvojak, Predanić,
DEMERJE	Demerje od br. 83 do br. 134 (Šivak)
NEDJELJA, 09. SIJEČNJA	
LUČKO	Borovik, Vrbice, Vrbice I, II, III i V.
PONEDJELJAK, 10. SIJEČNJA	
JEŽDOVEC	Ježdovečka, Kušnjačići, Ježdovečki odv., Studeni I i I
UTORAK, 11. SIJEČNJA	
JEŽDOVEC	Vukasi, Biškupići, Mikulini, Keseri, Vojkovička i Racka

UREDNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK: od 8.00 do 9.00 i od 18.00 do 19.00 sati, ljeti od 19.00 do 20.00

SRIJEDA: od 8.00 do 9.00 i od 18.00 do 19.00 sati, ljeti od 19.00 do 20.00

PETAK: od 8.00 do 9.00 i od 18.00 do 19.00 i ljeti 19.00 do 20.00

SUBOTA: od 8.00 do 9.00

UPIS I PRIPRAVA MLADENACA ZA VJENČANJE JE PETKOM OD 16.00 DO 17.30 SATI.

UTORKOM, ČETVRKOM I NEDJELJOM URED NE RADI.

TELEFON ŽUPNOG UREDA: 01/ 6530129

Glumačka družina župe sv. Ivana Nepomuka